

99

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

SUN 44

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ,

ΚΑΤ' ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΙΝ.

“Ενθυμήσου τὰς ἀρχαῖς ἡμέρας, συλλογίσου τοὺς χρόνους πολλῶν γενεῶν.” Δευτ. Κεφ. αβ. 7.

ΣΜΥΡΝΗ,

ἘΝ ΤΩ ΤΥΠ. Λ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ καὶ ΣΥΝΤ.

1855.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α.'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.'

ἘΡΩΤΗΣΙΣ. Ἐπὸ τὶ ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον ἀνδρα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἐπὸ χῶμα τῆς γῆς.

Ἐρ: Ἐπὸ τὶ δὲ τὴν πρώτην γυναικα;

Απ: Λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ ἀνδρὸς; ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

Ἐρ: Εἰς πάσου καιρὸν, ἐδημιουργησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εὑρίσκονται μέσα εἰς αὐτόν;

Απ: Εἰς ἔξ ήμέρας.

Ἐρ: Τὶ ἐκάμεν ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμην ήμέραν;

Απ: Ο Θεὸς ἀνεπαύθη τὴν ἑβδόμην ήμέραν καὶ τὴν εὐλόγησεν.

Ἐρ: Πῶς ὡνομάσθη ὁ πρῶτος ἀνήρ;

Απ: Αδάμ.

Ἐρ: Πῶς δὲ ἡ πρώτη γυνή;

Απ: Εὔχ.

- Ἐρ : Ποῦ ἔβαλεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν
Εὔαν, ἀφ' οὗ τοὺς ἐπλάσει;
- Ἀπ : Εἰς ἓνα ωραῖον κῆπου ὑνομαζόμενου Ἐδέμ.
- Ἐρ : Ποίαν ἐντολὴν ἔδωσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ
καὶ τὴν Εὔαν, δταν τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν Πα-
ράδεισον;
- Ἀπ : Νὰ μὴ φάγωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν ἐνὸς δένδρου.
- Ἐρ : Πῶς ὡνομάζετο τοῦτο τὸ δένδρον;
- Ἀπ : Τὸ ξύλον τῆς γυνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ.
- Ἐρ : "Ηκουσαν οὖτοι τοῦ Θεοῦ;
- Ἀπ : "Οχι· ἀλλ' ἔφαγαν ἀπὸ τὸν καρπόν.
- Ἐρ : Ποῖος ἔφαγεν ἀπ' αὐτοῦ πρῶτον;
- Ἀπ : Ἡ Εὔα καὶ ἔπειτα ἔδωσε καὶ εἰς τὸν Ἀδὰμ.
- Ἐρ : Ποῖος παρεκίνησε τὴν Εὔαν διὰ νὰ τὸν φάγῃ;
- Ἀπ : 'Ο Διάβολος εἰς σχῆμα ὅφεος.
- Ἐρ : Πῶς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν
Εὔαν διὰ ταύτην των τὴν παρακοήν;
- Ἀπ : Τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸν κῆπον τῆς Ἐδέμ,
καὶ τῶν εἶπεν δτι θέλουσιν ἐξ ἀπαντος ἀποθάνειν.
- Ἐρ : "Οταν δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ἐδιώξε τι τῶν ὑπε-
σχέθη;
- Ἀπ : Τῶν ὑπεσχέθη ὅτι ἔμελλε νὰ σεῖλῃ ἓνα Σω-
τῆρα εἰς τὸν κόσμον, νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸν
αιώνιον θάνατον.
- Ἐρ : Ποῖος ἦτον αὐτὸς ὁ Σωτήρ;
- Ἀπ : 'Ο Ἰησοῦς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Β.'

- Ἐρ : Ποῖοι ἦσαν ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἀβελ ;
 Ἀπ : Οἱ δύω πρῶτοι υἱοὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας .
 Ἐρ : Ἡσαν καὶ οἱ δύο καλοὶ ἀνθρωποι ;
 Ἀπ : Ὁχι, ὁ Κάιν ἦτο κακοῦργος .
 Ἐρ : Τί ἔκαμεν ;
 Ἀπ : Ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ .
 Ἐρ : Διὰ τί, τὸν ἐφόνευσεν ;
 Ἀπ : Διὰ φθόνου· ἐπειδὴ καὶ ἡ θυσία του πρὸς τὸν Θεὸν ἐσάθη δεκτὴ καὶ τοῦ Καίν ἀπρόσδεκτος .
 Ἐρ : Τί ἡκολούθησεν εἰς τὸν Κάιν, ὕσερον ἀπὸ ταύτην τὴν ἀνοσιουργίαν τὴν ὅποιαν ἔπραξεν ;
 Ἀπ : Ἐμισεῖτο τοσοῦτον ἀφ' ὅλους ὅσοι τὸν ἐγνώριζον, ὥσε ἡναγκάσθη ν' ἀφῆσῃ τὴν πατρίδα του, καὶ νὰ διατρίβῃ εἰς ξένην γῆν .

ΚΕΦ. Γ.'

- Ἐρ : Τί ἦτον ὁ Κατακλυσμός ;
 Ἀπ : Ὁταν ὁ κόσμος ἐγέμισεν ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ εἶχαν διαφθαρῆν' ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἔσειλε πολλὴν βροχὴν νὰ τοὺς πνίξῃ ὅλους, τὸ νερὸν λοιπὸν ἥλθεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἡ γῆ ἐγεμίσθη, καὶ τοῦτο ὡνομάσθη κατακλυσμός .
 Ἐρ : Ὄλοι οἱ ἄνθρωποι χωρὶς ἐξαίρεσιν ἦσαν κακοῦργοι ;

- Απ: "Υπῆρχεν ἔνας καὶ μόνος οὐλός, ὁ Νῶε.
 Ερ: "Επυιέσε καὶ τοῦτον ἐ Θεός;
 Απ: "Οχι· ὁ Θεός τοῦ εἰπε νὰ κατασκευάσῃ μίαν
 κιβωτὸν, ἥγουν, ἐν εἶδος πλοίου διὰ νὰ πλέῃ
 ἐπάνω εἰς τὰ νερά, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς αὐτὴν
 αὐτὸς μεθ' ὅλης του τῆς σικογενείας, καὶ με-
 τάτινων ἀπὸ παντὸς ἔιδους τῶν ζώων.
 Ερ: Πῶς ὠνομάζοντο οἱ τρεῖς γιοί του Νῶε,
 οἵτινες ἐμβῆκαν μετὰ τοῦ πατρὸς των εἰς τὴν
 κιβωτόν;
 Απ: Σὴμ, Χάμ καὶ Ἰάφεω.
 Ερ: Πόσου οικρὸν ἔβρεχεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;
 Απ: Σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας.
 Ερ: "Οταν τὰ ὕδατα ὀλιγόσευσαν, ποῦ ἐκάθι-
 σεν ἡ κιβωτός;
 Απ: Εἰς τὴν κερυφὴν ἐνὸς ὄρους ὀνόμαζομένου
 Ἀραράτ.
 Ερ: "Οταν ὁ Νῶε ἤθελε νὰ ἐξεύρῃ ἐὰν τὰ νερά
 ἐσύρθησαν ἀπὸ τὴν γῆν, τί ἔκαμεν;
 Απ: "Ἐσειλε μίαν περισερὰν ἔξω τῆς κιβωτοῦ,
 ἥτις μὴ δυνηθεῖσα νὰ εὕρῃ τόπον ξηρὸν νὰ κα-
 θίσῃ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν κιβωτόν.
 Ερ: Τι ἔκαμε λοιπὸν ὁ Νῶε;
 Απ: Μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας πάλιν ἐξαπέσειλε τὴν
 περισερὰν, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐπέστρεψε μὲ
 φύλλον ἥλαιας εἰς τὸ σόμα της.

Ἐρ: Ὑερον ἀπὸ πόσας ἡμέρας, ὁ Νῶε ἐξαπε-
σειλε τρίτην φορὰν τὴν περισερὰν ἀπὸ τὴν
κιβωτὸν;

Ἀπ: Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ περισερὰ δὲν
ἐπέστρεψε πλέον εἰς αὐτὸν τότε ἐγνώρισεν ὁ
Νῶε δτι τὰ νερά ἐξέλειπον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν, μεθ' ὅλης του τῆς
οἰκογενείας.

Ἐρ: Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε;

Ἀπ: Ὁτι δὲν ἥθελε φέρειν πλέον κατακλυσμὸν
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ἐρ: Καὶ ποῖον σημεῖον ταύτης του τῆς ὑποσχέ-
σεως τοῦ ἔδωσεν;

Ἀπ: Τὸ οὐράνιον Τόξον.

Ἐρ: Πόσοι λοιπὸν ἄνθρωποι ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν
κατακλυσμόν;

Ἀπ: Ὁκτώ. ὁ Νῶε μὲ τὴν γυναικά του, καὶ οἱ
τρεῖς του υἱοί, μὲ τὰς γυναικας των.

Ἐρ: Καὶ οἱ τρεῖς υἱοί τοῦ Νῶε ἦσαν καλοί;

Ἀπ: Ὅχι, ὁ Χάρης δὲν ἦτο καλός.

ΚΕΦ. Δ.

Ἐρ: Πόσαι γλώσσαι ἐλαλοῦντο ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

Ἀπ: Μία καὶ μόνη, πρὶν τῆς συγχύσεως τῶν
γλωσσῶν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πύργου τῆς
Βαβέλ..

Ἐρ: Τι ἦτον ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ;

Απ: Πύργος, τὸν ὅποῖον οἱ ἀνθρωποι ἡρχισαν
νὰ κτίζωσι, καὶ τοῦ ὅποίου ἡ κορυφὴ ἐπρεπε
νὰ φθάνῃ ἕως εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐρ: Διὰ τὶ ἡθελον νὰ τὸν κάμωσι τοσοῦτον
ὑψηλόν;

Απ: Πιθανῶς, διὰ νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τὸν πνιγ-
μὸν, ἐὰν ὁ Θεὸς ἡθελε σείλειν ἐκ γέου τὸν
κατακλυσμόν.

Ἐρ: Ταῦς ἥφισεν ὁ Θεὸς νὰ τελειώσωσι τὸ ἔρ-
γον των;

Απ: "Οχι, ὁ Θεὸς ἐσύγχυσε τὴν γλῶσσάν των,
καὶ δὲν ἐδύνατο ὁ εἰς νὰ ἐνυοήσῃ τὸν ἄλλον.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμαν λοιπόν;

Απ: Διεκορπίσθησαν ὅλοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ
κόσμου.

ΚΕΦ. Ε.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβραάμ;

Απ: Ο ὑπογραμμὸς τῶν πισῶν καὶ ὁ φίλος τοῦ
Θεοῦ.

Ἐρ: Η Σάρρα δὲ ποια ἦτον;

Απ: Η γυνὴ τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐρ: Τὶ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ νὰ κάμῃ;

Απ: Ν' ἀφίσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ὑπάγῃ
εἰς γῆν, τὴν δποίαν αὐτὸς ἡθελε τοῦ δείξειν.

Ἐρ: Υπήκουε τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραάμ;

Απ: Μάλιστα, ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Ἐρ : Ποῦ κείται ἡ Χαναάν;

Απ : Πρὸς τὸ Δυτικούτιον μέρος τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὃνομάζεται δὲ μὲδιάφερα ὄνόματα, ὡς γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, γῆ τοῦ Ἰσραὴλ, Παλαισίνη, Ἰουδαία καὶ ἀγία Γῆ.

Ἐρ : Ποῖον ἔλαβε μαζύ του ὁ Ἀβραὰμ, εἰς τὴν Χαναάν;

Απ : Σάξφραν τὴν γυναῖκά του καὶ Λώτ τὸν ἀνεψιόν του.

Ἐρ : Τί ἐκαμψεν οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀβραὰμ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Λώτ;

Απ : Εἶχον φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.

Ἐρ : Τί ἐσοχάσθησαν ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λώτ, ὅτι ἦτο καλήτερον νὰ πράξωσιν εἰς τὰύτην τὴν περίστασιν;

Απ : Ἐσοχάσθησαν ὅτι ἦτο καλήτερον νὰ χωρίσθωσιν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐρ : Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λώτ καὶ ἐκατοίκησεν;

Απ : Εἰς πόλιν ὃνομαζομένην Σόδομα.

Ἐρ : Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραὰμ μετὰ τοῦτο;

Απ : Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι ἥθελε τὸν κατασήσειν πατέρα μεγάλου ἔθνους.

Ἐρ : Πῶς ὡνομάζετο ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ Ἀβραὰμ;

Απ : Ἰσμαήλ.

Ἐρ : Πῶς δὲ ὁ ἄλλος υἱὸς τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσεν εἰς τὸ γῆράς του;

Απ : Ἰσαάκ.

ΚΕΦ. 5.

Ἐρ: Όποίου χαρακτῆρος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἰσμαήλ;

Ἀπ: Ο Ἰσμαήλ μικρὸς ἦτο πολλὰ κακός, καὶ ἐπερίπαιξε τὸν ἀδελφόν του Ἰσαάκ, καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν πατρικήν του σικίαν μετὰ τῆς μητρός του "Αγαρ.

Ἐρ: Πῶς ὀνομάζετο ἡ μεγάλη πόλις ἣτις ἔκειτο πλησίον τῶν Σοδόμων;

Ἀπ: Γόμορρα.

Ἐρ: Μέτινα τρόπου, ὁ Παντοδύναμος ἐπαίδευσε τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ τούτων τῶν πόλεων;

Ἀπ: Εσειλε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἤφάνισε ταύτας τὰς πόλεις μετὰ τῶν κατοίκων των.

Ἐρ: Εκαυσεν ὁ Θεὸς καὶ τὸν Λώτ;

Ἀπ: Οχι, τοῦ εἶπε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ Σόδομα μετὰ τῆς γυναικός του καὶ τῶν δύω του θυγατέρων.

Ἐρ: Τὶ συνέβη εἰς τὴν γυναικα τοῦ Λώτ;

Ἀπ: Αὐτὴ ἔσρεψε νὰ ιδῇ ὅπιστα της τὰ Σόδομα, μ' ὅλον ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε τὴν διορίσει νὰ μὴ στραφῇ, διὰ τὸ ὄντον τὴν μετάβασεν εἰς σῆλην ἄλατος.

Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Λώτ, καὶ ἔζησε μετὰ τῶν θυγατέρων του;

Ἀπ: Εἰς σπήλαιον πλησίον τῆς πόλεως Σηγώρ.

ΚΕΦ. Ζ.

Ἐρ : Τὶ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραὰμ νὰ κάμη
μη τὸν υἱὸν του Ἰσαὰκ ὅταν ἐμεγάλωσεν;

Ἀπ : Νὰ τὸν σφάξῃ καὶ νὰ τὸν προσφέρῃ εἰς
Θυσίαν πρὸς αὐτόν.

Ἐρ : Εἰς ποῖον μέρος τοῦ εἶπεν ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμη;

Ἀπ : Ἐπάνω εἰς ἔν ἀπὸ τὰ ὅρη τῆς γῆς Μοριά.

Ἐρ : Διὰ τὶ ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραὰμ νὰ
Θυσιάσῃ τὸν υἱόν του;

Ἀπ : Διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ ἀν τὸν ἡγάπα, καὶ
ἀν ὑπήκουεν εἰς τὰς ἐντολάς του.

Ἐρ : Υπήκουεν ὁ Ἀβραὰμ τοῦ Θεοῦ;

Ἀπ : Μάλιστα καὶ ἡθελε θυσιάσῃ τὸν υἱόν του,
ἐὰν ἔν φη πλωνε τὴν χειρά του νὰ λαβῇ τὴν
μάχαιραν, ἄγγελος δὲν τὸν ἐμπόδιζε, καὶ δὲν
τοῦ ἔλεγε νὰ σφάξῃ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ του κριὸν,
ὅς τις ἦτο πιασμένος εἰς τὰ χαμόκλαδα ἐκεῖ
πλησίου.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθη ὁ Ἀβραὰμ διὰ τὴν πρὸς
τὸν Θεὸν ὑποταγήν του;

Ἀπ : Πατὴρ τῶν πισῶν.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἀβραὰμ ὅταν ἐγήρασε, καὶ
ἐπεθύμησε νὰ νυμφεύσῃ τὸν υἱόν του;

Ἀπ : "Ἐσειλε τὸν δούλον του εἰς ἄλλον τόπον ὁνο-
μαζόμενον Μεσοποταμίαν, διὰ νὰ εὕρῃ γυναῖ-
κα διὰ τὸν Ἰσαάκ.

Ἐρ : Τὶ ἔλαβεν ὁ δοῦλος μαζύτου;

Απ : Δένα καμήλους φορτωμένας δῶρα.

Ἐρ : Ἀφοῦ αἱ κάμηλοι ἐπεριπάτησαν ἕνα μεγάλον διάσημα χωρίς νὰ πίωσι νερὸν, τὶ ἔκκαμεν ὁ δοῦλος;

Απ : Ἐσάθη εἰς πηγάδιον καὶ ἐγονάτισε καὶ ἐδεγέθη πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς εἴ γυνὴ ἦτις ἐπρεπε νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ Ἰσαὰκ, νὰ γέθελεν ἔλθη καὶ ἀνατύρῃ νερὸν δὶ αὐτὸν καὶ τὰς καμῆλους του.

Ἐρ : Τις ἦλθεν εἰς τὸ φρέάρ τοῦ ὄδατος;

Απ : Ἡ Ρεβέκκα μετὰ τῶν προβάτων της, καὶ ἐπρόσφερεν ἑαυτὴν διὰ νὰ ἀνατύρῃ νερὸν δὶ αὐτὸν καὶ τὰς καμῆλους του.

Ἐρ : Ποία ἦτον ἡ Ρεβέκκα;

Απ : Ἡ θυγάτηρ ἐνὸς ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμε τότε ὁ δοῦλος;

Απ : Ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τινὰ δῶρα, καὶ ἤκολούθησεν αὐτὴν εἰς τὴν οικίαν της· οἱ δὲ γονεῖς της ἐδωκαν τὴν ἀδειαν ν' ἀπέλθη μετὰ τοῦ δούλου.

Ἐρ : Οταν ἡ Ρεβέκκα ἐφθάστεν εἰς τὴν Γῆν Χανάαν τὶ ἔκαμεν;

Απ : Υπανδρεύθη τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἐσάθη μία πολλὰ καλὴ σύζυγος.

Ἐρ : Εἶησεν ἡ Σάρφα νὰ ιδῇ νυμφευμένον τὸν οιόν της;

Απ : Οχι, αὐτὴ ἀπέθανε πρίν.

Ἐρ : Εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀπέθανεν ὁ Ἀβραάμ;

Απ : Εἰς ἡλικίαν ἐκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χρόνων.
 Ερ : Ποῦ τὸν ἔθαψαν οἱ νισέ του;
 Απ : Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου εἶχε
 ταφῆν καὶ ἡ γυνὴ του Σάρρα.

ΚΕΦ. Η.'

Ερ : Πόσους νισοὺς ἐγέννησεν ἡ Ρεβέκκα;
 Απ : Δύω· τὸν Ἡσαῦ καὶ τὸν Ἰακώβ.
 Ερ : Ποῖος ἦτον ὁ μεγαλύτερος;
 Απ : Ὁ Ἡσαῦ.
 Ερ : Τι ἔξευρεις νὰ ἔιπῃς περὶ τοῦ Ἡσαῦ;
 Απ : Μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ κυνή-
 γιον καὶ ἦτο πολλὰ πεινασμένος, εἶδε τὸν ἀδελ-
 φόν του τρώγοντα μαγείρευμένην φακῆν, καὶ
 ἐπώλησε τὰ πρωτοτοκίατου εἰς τὸν Ἰακώβ, διὰ
 τὸ μαγείρευμα τῆς φακῆς.
 Ερ : Διὰ τί ἔκχρειν ὁ Ἰακώβ τοῦτο τὸ συνάλαγ-
 μα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του;
 Απ : Ἐπειδὴ ἐπεθύμει, αὐτὸς νὰ κατασαθῇ ὁ
 τωτὴρ τοῦ μεγάλου ἔθυσους, τὸ ὅποιον εἶχεν
 ὑποσχεθῆν· ὁ Θεὸς εἰς τὸν Αβραάμ.
 Ερ : Ἡξευρεν ὁ Ἰσαὰκ ὅτι ὁ Ἡσαῦ εἶχε πω-
 λήσειν τὰ πρωτοτοκίατου;
 Απ : Ὁχι.
 Ερ : Ἀφ' οὗ ἐγήρασεν ὁ Ἰσαὰκ καὶ οἱ ὄφεις
 μοίτου εἶχον σχεδὸν τυφλωθῆν· τὶ εἶπεν εἰς
 τὸν Ἡσαῦ νὰ κάμη;

Απ: Τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγῃ νὰ πιάσῃ κἀνεὺ κυνήγιον καὶ νὰ τὸ ψῆσῃ, καὶ νὰ τοῦ τὸ προσφέρῃ, διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμε τότε ἡ Πεβέκκα;

Απ: Ἡ Πεβέκκα ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὅποῖον εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἡσαῦ, καὶ ἐρμηνεύει τὸν Ἰακὼβ νὰ φέρῃ κρέατα, καὶ νὰ τὰ ψῆσῃ, καὶ ἐνδεδυμένος τὰ φορέματα τοῦ Ἡσαῦ, νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πατέρα του διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ πρὶν ἐπιστρέψῃ ὁ Ἡσαῦ.

Ἐρ: Ἡ πατήθη ὁ Ἰσαὰκ;

Απ: Μάλιστα καὶ ἐπροφήτευσεν ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ υιοῦ τοῦ Ἰακὼβ ἥθελουν εὐλογηθῆναι ὑπὲρ τὴν γενεὰν τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐρ: Οταν ὁ Ἡσαῦ ἥλθεν ἀπὸ τὸ κυνήγιον τὶ ἔκαμεν;

Απ: Ἐθυμώθη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ εἶπεν ὅτι ἥθελε τὸν φονεύσειν εὐθὺς μετά τὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

Ἐρ: Τὶ εἶπε ἡ Πεβέκκα τοῦ Ἰακὼβ;

Απ: Ν' ἀναχωρήσῃ εἰς μακρυνὸν τόπον διὰ μὴν ἥμπορέσῃ νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ ἀδελφός του.

Κ Ε Φ. Θ.

Ἐρ: Τὶ συνέβη εἰς τὸν Ἰακὼβ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ ταξιειδίου του;

Απ: Ἐπλαγίασε κατὰ γῆς, καὶ ἔβαλε μίαν πέτραν εἰς προσκεφάλαιόν του, ὃ δὲ Θεὸς τοῦ ἔσειλεν ἐνύπνιον πολλὰ εὐφρότυνον.

Ἐρ: Τί ὠνειρεύθη;

Απ: Εἶδε τοὺς Ἀγγέλους ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ὑπεσχέθη ὅτι ἥθελον εὐλογηθῆν· εἰς τὸ σπέρμα του ὅλα τὰ ἔθυη τῆς γῆς, καὶ ὅτι ἥθελε τὸν συντροφεύειν ὅπου καὶ ἀνύπαγῃ, καὶ ὅτι ἥθελε τὸν φέρειν πάλιν ὀπίσω εἰς τὴν πατρικήν του γῆν.

Ἐρ: Όταν ἐξύπνησεν ὁ Ἰακώβ, πῶς ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον;

Απ: Βαιθήλ.

Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ἐπειτα ὁ Ἰακώβ;

Απ: Εἰς τόπου ὄνομαζόμενον Παδάν Ἀράμ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός του Λάβαν.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ἐκεῖ;

Απ: Ἐνυμφεύθη τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Λάβαν, τὴν Λείαν καὶ τὴν Ραχήλ.

Ἐρ: Ηόσους υἱοὺς ἔλαβεν ὁ Ἰακώβ;

Απ: Δώδεκα, καὶ μίαν θυγατέρα.

Ἐρ: Πόσον καιρὸν ἔμεινεν ὁ Ἰακώβ μετά τοῦ Λάβαν;

Απ: Εἰκοσι χρόνους, καὶ ἐπειτα ἀνεχώρησε μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων του εἰς τὴν Χαναάν.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἡσαῦ ὅταν ἐμαθεν ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐπέσρεφεν;

Ἀπ : Ἐκβῆκε πρὸς ὑπάντησίν του μὲ τετρακοσίους ἄνδρας.

Ἐρ : Τὶ συνέβη ὅταν συνηπαντήθησαν;

Ἀπ : Ὁ Θεὸς ἐμαλάκωσε τὴν καρδίαν τοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἐχάρη ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐφιλιώθη μετ' αὐτοῦ.

Ἐρ : Εὗρεν ἀκόμη ζῶντα τὸν πατέρα του Ἰσαάκ;

Ἀπ : Μάλιστα, ἀλλ' ἀπέθανε μετ' οὐ πολύ.

Ἐρ : Ποῦ δὲ ἐτάφη;

Ἀπ : Εἰς τὸ σπήλαιον Μαχπελάχ, ὅπου καὶ ὁ πατὴρ του Ἀβραὰμ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζετο ὁ εἰς τῶν νεωτέρων υἱῶν τοῦ Ἰακώβ;

Ἀπ : Ἰωσήφ.

ΚΕΦ. I.

Ἐρ : Τὶ ἔξεύρεις νὰ ἔιπῃς περὶ τοῦ Ἰωσήφ;

Ἀπ : Ἡτο πολλὰ καλὸς νέος, καὶ ὁ πατὴρ του τὸν ἡγάπα περισσότερον ἀφ' ὅλους τοὺς μεγαλητέρους του ἀδελφοὺς, ὅθεν οὖτοι τὸν ἐξηλευσαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν φονεύσωσιν.

Ἐρ : Καὶ τὸν ἐφόνευσαν;

Ἀπ : Ὁχι, ὁ Ρουβῆν ἔνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, κατέπεισε τοὺς λοιποὺς νὰ τὸν ρίψωσιν εἰς ἔνα λάκκον, ἐπὶ σκοπῷ, νὰ τὸν ἐκβάλη ἐκεῖθεν ὅταν ἀναχωρήσωσιν.

Ἐρ : Τὸν ἥφισθαν μέσα εἰς τὸν λάκκον ;

Ἀπ : "Οχι. ἀπέρασταν κάποιοι ἔμποροι πρὸς τοὺς ὅποιούς τὸν ἐπώλησαν.

Ἐρ : Τὶ δὲ εἶπον εἰς τὸν πατέρα τῶν Ἰακώβ;

Ἀπ : "Οτι ὁ ἡγαπητός του ἐφονεύθη ἀπὸ ἄγριου Θηρίου, καὶ ἔβαψαν τὸ παικιλόχροον φόρεμα του εἰς αἷμα, διὰ νὰ τὸν κάμωσι νὰ τὸ πιεύσῃ.

Ἐρ : Ποῦ ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ, οἱ ἀνθρώποι ὅιτινες τὸν ἡγόρασσαν ;

Ἀπ : Εἰς τὴν "Αἰγυπτον.

Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς αὐτὸν εἰς τὴν "Αἰγυπτον ;

Ἀπ : Κατ' ἀρχὰς ὑπέφερε μεγάλας δυσυχίας, ἀλλ' ἀκολούθως ὁ Φαραὼ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ἔκαμε διοικητὴν τοῦ βασιλείου τῷν.

Ἐρ : Πῶς ἤνταμώθη πάλιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του;

Ἀπ : Ἡκολούθησε πεῖνα εἰς τὸν τόπον τῶν, καὶ οἱ ἀδελφοί του ἥλθον εἰς τὴν "Αἰγυπτον ν' ἀγοράζωσι σῖτον.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωσὴφ ὅταν εἶδε τοὺς ἀδελφούς του ;

Ἀπ : Τοὺς ἐγνώρισε, καὶ τοὺς ἐτυγχώρησε, καὶ τοὺς ἀπέσειλε νὰ φέρωσι τὸν πατέρα τῶν, διὰ νὰ κατοικήσωσιν ὅλοι ὅμοι εἰς τὴν "Αἰγυπτον, καὶ νὰ τρέφωνται παρ' αὐτοῦ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζεται ταν οἱ υἱοί του Ἰακώβ ;

Ἀπ : Ἰσραλίται, διότι ὁ Ἰακώβ ὠνομάζετο καὶ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Ἐρ: Ὁταν ὁ καλὸς βασιλεὺς Φαραὼ ἀπέθανε, τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰσραηλῖτας εἰς τὸν Ἀιγυπτον;

Ἀπ: Ἀλλος Φαραὼ ἐβασιλεύετεν, ὃς τις δὲν ἐφοβεῖτο τὸν Θεὸν, καὶ ἐμεταχειρίσθη τοὺς Ἰσραηλῖτας μὲν αὐτορότητα ὡς δούλους του, καὶ τοὺς διέταξε νὰ ρίπτωσι τὰ ἀρσενικά των τέκνα εἰς τὸν ποταμόν.

Ἐρ: Τί δύνασαι νὰ μ' ἔιπης περὶ τούτου;

Ἀπ: Ἰσραηλῖτης τις ὄνομαζόμενος Ἀμρᾶμ ἔχων γυναικαὶ ὄνομαζαμένην Ἰωχεβέδ, ἐγένυντο ενυίδην ὥραιον τὸν ὄψιν, τὸν ὄποιον ἐκρύψε διὰ τρεῖς μῆνας.

Ἐρ: Τι ἔκαμεν εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν μηνῶν;

Ἀπ: Ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα μὴν ἀνακαλυφθῆ, τὰ παιδίον καὶ ῥιφθῆ, ἔκαμεν ἐν κιβώτιον ἀπὸ σπάρτα, καὶ τὸ ἐβαλς μέσα, καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, ἐμπιγμένησα εἰς τὸν Θεὸν τὴν διατήρησίν του.

Ἐρ: Τί συνέβη μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ τὸ εὑρε, καὶ τὸ ἐπῆρε καὶ τὸ ἀνέθρεψεν ὡς ἰδιοντος τέκνου, ὄνομάσασά το Μωϋσῆν.

Ἐρ: Ποίαν δ' ἔλαβε διὰ τροφόν του;

Ἀπ: Τὴν μητέρα τοῦ παιδίου Ἰωχεβέδ.

Ἐρ: Πῶς ὄνομάζετο ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως;

Ἀπ: Ααρὼν.

- Ἐρ : Ὁταν ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσε τι τεῦ εἰπεν
ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ;
- Ἀπ : Νὰ λάβῃ μαζύ του τὸν ἀδελφόν του Ἀρὼν,
καὶ νὰ ὑπάγη πρὸς τὸν Φαραὼ, καὶ νὰ τοῦ
ἔιπῃ ὅτι πρέπει ν' ἀφίσῃ τοὺς Ἰσραὴλῖτας ν'
ἀπέλθωσιν.
- Ἐρ : Τοὺς ἥφισεν ὁ Φαραὼ ν' ἀπέλθωσιν;
- Ἀπ : Ὁχι εἰπεν ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο τὸν Θεὸν,
καὶ ὅτι δὲν ἥθελε νὰ τοὺς ἀφίσῃ.
- Ἐρ : Τὶ ἔκαμε λοιπὸν ὁ Θεός;
- Ἀπ : Ἔσειλε πολλὰς πληγὰς διὰ νὰ τὰυ ὑπο-
χρεώτῃ νὰ τὸν φοβηθῇ, καὶ τελευτῶν ἐφό-
νευστεν ὄλους τοὺς πρωτατόκους υἱούς τῆς Δι-
γύπτου εἰς μίαν μύκτα.
- Ἐρ : Ἡφισε τότε ὁ Φαραὼ τοὺς Ἰσραὴλῖτας ν'
ἀπέλθωσιν;
- Ἀπ : Μάλιστα ἀλλ' ἀφ' οὐ ἀνεχώρηται ἐλυπήθη,
καὶ ἔσειλε κατόπιν των ὄλου του τὰ σράτευμα.
- Ἐρ : Μέχρι τένος τοὺς κατεδίωξε μὲ τὰ σρά-
τευμά του;
- Ἀπ : Ἔως εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης.
- Ἐρ : Πῶς διεπέραταν οἱ Ἰσραὴλῖται τὴν Ἐρυθρᾶν
Θάλασσαν;
- Ἀπ : Ο Θεὸς διήρετε τὰ νερὰ καὶ ἀπέραταν
ἐπὶ ἔηρᾶς.
- Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς τὸν Φαραὼ;

Απ: Υπῆγε κατόπιν των καὶ ὁ Θεὸς ἔτμιξε τὰ
νερὰ ἐπάνω του, καὶ ἐπνιξεν αὐτὸν καὶ ὅλον
του τὸ σράτευμα.

ΚΕΦ. ΙΒ.'

Ἐρ: Αφ' οὗ ἡλευθέρωσεν ὁ Θεὸς τοὺς Ἰσραη-
λῖτας ἀπὸ τὴν "Αἰγυπτίου, ποῖον ἐδιόρισεν ὁ δῆ-
γόν των;

Απ: Τὸν Μωϋσέα.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἔδειξε τὸν δρόμον τὸν δποῖον καθελε
ν' ἀπέλθωσι;

Απ: "Εἶτα τοὺς σύλον νεφέλης διὰ τοὺς ὁδηγή-
τὴν ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον, καὶ σύλον πυρὸς
διὰ νὰ τοὺς φέγγη τὴν νύκτα.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἔθρεψεν ὁ Θεός;

Απ: "Εβρεξε μάννα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ τρώγω-
σιν ἀντὶ ψωμίου.

Ἐρ: Τὶ ἦτον αὐτὸ τὸ μάννα;

Απ: "Εν ἔξαιρετον εἶδος τροφῆς.

Ἐρ: Πῶς δὲ τοὺς ἐπότισεν;

Απ: "Οταν αὐτοὶ ἐδίψων, ἔκαψε δὶς νὰ πηγάσῃ
νερὸν ἀπὸ πέτραν βράχου.

Ἐρ: Ποῦ τῶν ἐδωσεν ὁ Θεὸς τὰς δέκα ἐντολάς;

Απ: Ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ.

Ἐρ: Μέτινα τρόπον τῶν ἐδωσεν ὁ Θεὸς τὰς
ἐντολάς;

Απ: Τὰς ἔγραψεν εἰς δύο πετρίνας κλάκας καὶ
τὰς ἐδωκε τοῦ Μωϋσέως.

Ἐρ : Τὶ ἴδιαίτερον συνέβη εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν
κατέβη ἀπὸ τὸ ὅρος;

Ἀπ : Τὸ πρόσωπον του ἐλαμπε τόσον, ὡς εἶ λαβε
δὲν ἤδύνατο νὰ τὸν θεωρῆ.

Ἐρ : Ὁταν ὁ Θεὸς ἔδωσεν εἰς τὸν Μωϋσῆν τὰς
ἐντολὰς καὶ ἄλλους νόμους, τὶ τοῦ εἶπε νὰ
κάμῃ;

Ἀπ : Τὸν ἐπρόσαξε ν' ἀνεγείρη σκηνὴν διὰ τὴν
κοινὴν λατρείαν.

Ἐρ : Τὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Μωϋσέως νὰ κάμῃ
πρὸς τὸν ἀδελφόν του Ἀαρὼν;

Ἀπ : Νὰ διορίσῃ αὐτὸν μὲν εἰς Ἀρχιερέα, τοὺς
δὲ νιούς του εἰς ἱερεῖς ὑπ' αὐτὸν τὸν ἐπρόσαξε
προσέτι, νὰ χωρίσῃ τὴν φυλὴν Λευΐτην διὰ τὴν
ἀπηρεσίαν τῆς σκηνῆς.

ΚΕΦ. ΙΓ.'

Ἐρ : Ποῖον ἦτο τὸ κυριώτερον τῶν ὅσων ἐφυλάτ-
τοντο μέσα εἰς τὴν σκηνὴν;

Ἀπ : Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης.

Ἐρ : Τὶ ἦτον αὕτη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης;

Ἀπ : Ἔν μικρὸν κιβώτιον χρυσωμένον, τοῦ ὃποίου
τὸ σκέπασμα ὠνομάζετο Ἰλαχιστήριον.

Ἐρ : Τὶ ἐφυλάττετο μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κιβωτόν;

Ἀπ : Αἱ δύο πλάκες τοῦ νόμου.

Ἐρ : Ὁταν οἱ Ἰσραηλῖται ὠδοιπόρουν εἰς τὰς

ερήμους, πῶς ἦξενρον, πότε ἔπρεπε νὰ σαματήσωσι, καὶ πότε νὰ προπατήσωσιν;

Ἄπ: Ὁταν ὁ ιύλος τῆς νεφέλης, ὡς τις ἥτο πάντοτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκινεῖτο, ἦξενρον, ὅτι ἔπρεπε νὰ προπατῶσι, καὶ ὅταν ἔμενεν ἀκίνητος, τότε, ὅτι ἔπρεπε νὰ σαματήσωσι νὰ ὀκουμβήσωσι τὴν σκηνὴν, καὶ νὰ στήσωσι τὰς σκηνάς των.

Ἐρ: Ποία ἐγάθη ἡ διαγωγὴ τῶν Ἰσραηλίτων, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτίους;

Ἄπ: Ἐγόγγυζον, καὶ ἀπεισάτοῦται κατὰ τοῦ Θεοῦ δσάκις ἡθελον ἐμπέστεν εἰς δυσκολίας.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἐπαιδεύσεν ὁ Θεός;

Ἄπ: Εἶπεν, ὅτι ὅσοι ἔστησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐκτὸς τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ Χαλεπί, ὅτινες ἦσαν πιστοί, ἔπρεπε νὰ ἀποθάνωσιν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ μόνον τὰ τέκνα τῶν νὰ κληρονομήσωσι τὴν γῆν τῆς Χαναάν.

Ἐρ: Ποῦ ἀπέθανεν ὁ Ἀαρὼν;

Ἄπ: Ἐπὶ τοῦ ὄρους "Ωρ, ὁ δὲ υἱός του Ἐλεάζαρ ἔγινεν ἀρχιερεὺς ἀντ' αὐτοῦ.

Ἐρ: Υπῆρε καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας;

Ἄπ: "Οχι' ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ ἔχαρισε τὸ νὰ τὴν θεωρήσῃ μόνον ἀπὸ τὴν κορυφὴν Φασγὰ τοῦ ὄρους Ναβαᾶ, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν γῆν Μωάβ.

ΚΕΦ. ΙΔ.

Ἐρ : Ὁταν ὁ Μωϋσῆς ἀπέθανε, ποῖον ἐδιέριτεν
ὁ Θεὸς ὅπηγὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν;

Απ : Τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναοῦ.

Ἐρ : Πῶς ὡνόμαζετο ἡ πρώτη πόλις τὴν ὅποιαν
ἐκυρίευσαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

Απ : Ἰεριχό.

Ἐρ : Ἐδοκίμασαν καρμίαν ἀνθίσασιν εἰς τὴν κυ-
ρίευσίν της;

Απ : Μάλιστα, σι κάτοικοι τῶν ἡναντιώθησάν,
ο δὲ Θεὸς ἔκαμε νὰ τὴν κυριεύσωσι διὰ θαύ-
ματος.

Ἐρ : Διὰ τίνος θαύματος;

Απ : Ο Θεὸς τοὺς ἐπρόσαξε νὰ περιφέρωσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης πέριξ τῆς πόλεως, μίαν
φορὰν τὴν ἡμέραν εἰς ἕξ ἡμέρας, τὴν δ' ἐβ-
δόμην ἡμέραν νὰ περιέλθωσι τὴν πόλιν ἐπτά-
κις, καὶ οἱ ιερεῖς νὰ σαλπίσωσι τὰς σάλπιγ-
γάς των, καὶ οἱ λαὸς ν' ἀνακράξῃ, καὶ ὅταν
ἔγινε τοῦτο, τὰ τείχη τῆς πόλεως κατηδαφί-
σθησαν, καὶ ἐμβῆκαν αὐτοὶ καὶ τὴν ἐκύριευσαν.

Ἐρ : Ήτον ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναοῦ;

Απ : Μάλιστα καὶ ἀπέθανε εἰς βαθύτατὸν γῆ-
ρας, καὶ ἐθρηνήθη παρὰ τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. ΙΕ.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θάνατὸν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναοῦ,

ὅποια ἐσάθη ἡ διαγωγὴ τῆς ἐπελθούσης γενεᾶς τοῦ Ἰσραὴλ;

Απ: Δὲν ἔμειναν πιστοὶ πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλλ' ἐπροσκύνησαν ἕιδωλα, καὶ δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη τὰ ὅποια εἶχον μείνειν εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ ισχυρώτεροι ἐχθροί των;

Απ: Οἱ Φιλισταῖοι.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ Φιλισταῖοι;

Απ: Λαὸς κατοικοῦντες πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Χαναάν.

Ἐρ: Ἐσυγχώρητεν ὁ Θεὸς τοὺς Φιλισταίους νὰ καταβάλλωτε τοὺς Ἰσραηλῖτας;

Απ: "Οχι. ἤγειρεν ἐνα δύνατὸν ἄνδρα δύνομαζόμενον Σαμψών, ὃς τις ἦτο τοσοῦτον δύνατὸς, ὥστε ἡδυνήθη νὰ φονεύσῃ λέοντα μὲ μεγάλην εὐκολίαν.

Ἐρ: Τὶ δοκίμιον τῆς δύναμεώς του ἔδωκεν;

Απ: Ἐπόλιμησε πρὸς ἐκατοντάδας ἀνθρώπων, ὅταν δὲ περιεκλείσθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Γάζας, ἐσήκωσε τὰς πύλας τῆς πόλεως ἐπάνω εἰς τοὺς ὄφεις του, καὶ τὰς ἐπῆρε καὶ ἔφυγεν.

Ἐρ: Ἡτο καλὸς ἄνθρωπος ὁ Σαμψών;

Απ: "Οχι. ὅθεν καὶ πρὸς τιμωρίαν του ὁ Θεὸς τοῦ ἐσήκωσε τὴν δύναμιν, καὶ οἱ Φιλισταῖοι τὴν ἐτύφλωσαν καὶ τὸν ἔφυλάκωσαν.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμεν αὐτὸς τότε;

Απ : Μετενόησε , καὶ ἐδεήθη πρὸς τὸν Θεὸν ,
καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωκε πάλιν τὴν δύναμίν του ,
οἱ Φιλισταῖοι ὅμως δὲν τὸ ἐγγύωρισαν.

Ἐρ : Τι ἔκαμαν οἱ Φιλισταῖοι ;

Απ : Τὸν ἔφεραν μίαν ἡμέραν εἰς ἕνα ναὸν εἰ-
δώλων , αὐτὸς δὲ πιασθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο σύ-
λιους , διτινες ὑπεσήριζον τὸν ναὸν , τοὺς ἐτρά-
βησε , καὶ κατέσρεψε τὸν ναὸν , καὶ ὅλους τοὺς
εἰς αὐτὸν εύρισκομένους .

Ἐρ : Ἀπέθανε καὶ ὁ Σαμψὼν μετ' αὐτῶν ;

Απ : Μάλιστα . ὁ Θεὸς πάρεχώρησε ν' ἀποθάνῃ
διότι ἡμάρτησεν .

ΚΕΦ ΙΣ

Ἐρ : Ποία ἦτον ἡ "Αννα ;

Απ : Καλλίση γυνὴ , ἦτις ἔζη εἰς τὰς ἡμέρας
τοῦ Ηλίου .

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ηλίος ;

Απ : Ἀρχιερεὺς καὶ κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν .

Ἐρ : Τι δύνασαι νὰ μ' ἔπιης περὶ τῆς "Αννης ;

Απ : Αὐτὴ δὲν ἐτεκνοποιοῦσε , διὰ τὸ ὄποιον καὶ
ἔλυπεῖτο μεγάλως , καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν
νὰ τῆς δώσῃ τέκναν , αἱ δεήσεις της εἰσηκού-
σθησαν καὶ ἐγέννησεν υἱόν .

Ἐρ : Πῶς ὠνομάσθη οὗτος ὁ υἱός ;

Απ : Σαμουήλ .

Ἐρ : Τι ἐξεύρεις νὰ μ' ἔπιης διὰ τὸν Σαμουήλ ;

Απ: "Οταν ἔρχεται ν' ὁμιλήῃ, η μήτηρ του τὸν
ἔδιδαξε νὰ φοβήσται τὸν Θεὸν, καὶ ὅταν ἔγινε
τεστάρων χρόνων τὸν ἔφερε τοῦ Ἀρχιερέως
Ἡλί, καὶ τοῦ τὸν παρέδωκε διὰ ὑπηρέτην εἰς
τὰς πρὸς τὸν Θεὸν λειτουργίας, ὁ Ἡλί τὸν
παρέλαβεν εἰς τὴν ἐπιτασίαν του, καὶ μὲν τὸν
λαϊρὸν ἐσοφίσθη καὶ ἔγινε καλὸς ἀνθρωπος.

Ἐρ: Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Σαμουῆλ;

Απ: Τὸν ἔκαμε προφήτην του, καὶ τοῦ ἔλεγε νὰ
λέγῃ πρὸς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι τοῦ
Ἄρεσκε νὰ κάμωται.

Ἐρ: "Εμεινεν εὐχαριστημένος ὁ λαός, ὅταν εἶχε
κριτήν του τὸν Σαμουῆλ;

Απ: "Οχι, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέμενε νὰ ψυφίσῃ
βασιλέα, μ' ὅλου ὅτι στοπον, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς
ἡτού ἐ βασιλεύς των, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐπεθύ-
μουν, ὁ Θεὸς τῶν εἶπεν, ὅτι θέλει τῶν δῶσειν.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς διὰ βασιλέα των;

Απ: Τὸν Σαοὺλ τὸν γιὸν τοῦ Κεῖς, ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

ΚΕΦ. ΙΖ.'

Ἐρ: Εἰς ποίαν περίστασιν ἔγινε ὁ Σαοὺλ βα-
σιλεύς;

Απ: Ταξειδεύων εἰς ἀναζήτησιν τινῶν σύνων, τοὺς
ὅποίους εἶχε χάσειν ὁ πατέρας του, ἦλθεν εἰς
τὴν Ραμά, εἰς τὸ σπήλαιο τοῦ Σαμουῆλ, δε τις

τὸν ἔχριτε βασιλέα κατὰ τὴν προσαγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀκολούθως ὅταν τὸν παρέσησεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὃς βασιλέα, ἀνέκραξαν τὸ, “Ζήτω ὁ βασιλεὺς.”

Ἐρ : Ἐσάρτη καλὸς Βασιλεὺς ὁ Σαούλ;

Ἀπ : Κατ' ἀρχὰς ἦτο πολλὰ καλὸς, καὶ καθυπέταττεν ὄλους τῶν τοὺς ἔχθρους, ἀλλ᾽ ἀκολούθως ὑπερηφανευθεῖς καὶ καταφρονήσας τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἀπέσειλε τὸν προφῆτην Σαμουὴλ νὰ τοῦ ἔιπῃ, ὅτι ἥθελε τοῦ σπικώσει τὴν εὐλογίαν, καὶ τὴν δώτειν εἰς ἄλλουν καλύτερόν του, καὶ μετὰ τοῦτο δὲν ἤδυνατο πλέον νὰ μικῆσῃ τοὺς ἔχθρους τοῦ Ἰσραὴλ, ὡςε περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐσάρτη πολλὰ δυσυχήσ.

ΚΕΦ. ΙΗ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Δαβὶδ;

Ἀπ : Οὐδὲς τοῦ Ἱεσσαὲ, ὃς τις ἐκατοίκει εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Ἐρ : Ἡτο καλὸς νέος ὁ Δαβὶδ;

Ἀπ : Μάλιστα καὶ ἡγάπα τὸν Θεὸν ἐξ ὄλης του καρδίας.

Ἐρ : Τι δύναται νὰ μ' ἔιπῃς περὶ τοῦ Δαβὶδ;

Ἀπ : Ὁταν ὁ Σαούλ ἤτεβησε πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν Δαβὶδ ὁ Θεὸς ἐδιάλεξε διὰ δεύτερον βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσειλε τὸν Σαμουὴλ

νὰ τὸν χρίσῃ, ἀλλ' ἀνέβη εἰς τὸν Θρόνον μόνου μετὰ τὸν Θάνατον τοῦ Σαούλ.

Ἐρ : Τὶ θαυμάσιον ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ;

Ἀπ : Ἐνῷ ᾧ τὸ νεανίσκος, οἱ Ἰσραὴλ· ἵται εἶχαν πόλεμον μὲν τὸν Φιλισταίους, μεταξὺ δὲ τῶν Φιλισταίων εὑρίσκετο τερατώδης γῆγας ὄνομα-
ζόμενος Γολιάθ, ἀπὸ τὴν Γὰρ, πόλιν τῶν Φιλισταίων· Οὗτος ἐτρόμαξε τὸν Σαούλ καὶ τὸν λαόν του κατὰ πολλὰ, ὁ Δαβὶδ ὅμως πεποι-
θώσις εἰς τὸν Θεὸν, ἐπολέμησε μὲν αὐτὸν μόνην μίαν σφενδόνην, καὶ μίαν πέτραν, καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

Ἐρ : Τὶ ἔκαμεν ἀφ' οὗ τὸν ἐφόνευσεν;

Ἀπ : Ἀπέκοψε τὴν κεφαλήν του, καὶ οὕτως οἱ Ἰσραὴλ· ἵται εὗθερώθηταν ἀπὸ τὸν ἐχθρούς των.

Ἐρ : Τὶ συνέβη εἰς τὸν Δαβὶδ μετὰ τοῦτο;

Ἀπ : Οἱ Σαούλ τὸν ἐζήλευτε, καὶ ἤθελε τὸν φρουρεύειν, ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐλύτρωνε πολ-
λάκις ἀπὸ τὰς χειράς του, τέλος πάντων, ὁ Σαούλ ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ὁ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τὸν Θρόνον βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἐρ : Ποίαν πόλιν ἔκτισεν ὁ Δαβὶδ;

Ἀπ : Τὴν Ἱερουσαλήμ, μητρόπολιν τῆς Ἰουδαίας,
ἐπάνω εἰς τὸ ὅρος Σιών.

Ἐρ : Τὶ ἡγάπα ὁ Δαβὶδ νὰ κάμη;

Απ: Νὰ ταιζῃ τὴν κιθάραν, ψάλλων ὑμεῖς πρὸς τὸν Θεὸν, συνέγραψε δὲ πολλοὺς ψαλμοὺς οἱ ἐποῖοι ἀναγινώσκονται καὶ ψάλλονται εἰς τὰς ἐκκλησίας μας.

ΚΕΦ. ΙΘ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀβεσταλώμ;

Απ: Ἐνας ἀπὸ τοὺς νιοὺς τοῦ Δαβὶδ.

Ἐρ: Ἡτο καλὸς νέος;

Απ: Ὁχι εὐηρεσεῖτο εἰς τὸ νὰ παιζῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸν Θεὸν, καὶ δὲν ἤγάπα τὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐπεθυμοῦσε νὰ γίνη αὐτὸς, βασιλεὺς αυτὶ τοῦ πατρός του, καὶ ἐσύναξε σράτευμα διὰ νὰ τὸν πολεμήσῃ.

Ἐρ: Τὸν ἤγάπα ὁ Δαβὶδ;

Απ: Ἀγκαλὰ καὶ ἦτο κακὸς, τὸν ἤγάπα ὑπερβολικὰ καὶ ἐπαρακαλοῦσε τοὺς ἀξιωματικούς του νὰ μὴ τὸν φονεύτωσι.

Ἐρ: Τὸν ἥφισεν ὁ Θεὸς ἀτιμώρητον;

Απ: Ὁχι. ἀλλ' ἐν ᾧ ἔτρεχεν ἐφιππος, τὰ μακρὰ του μαλία ἐμπεριδεύσησαν εἰς τοὺς κλάδους ἐνὸς δένδρου καὶ τὸ ἀλογον φυγὸν, τὸν ἥφισε κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἕως οὗ διωάβη ἀξιωματικὸς τοῦ Δαβὶδ τὸν εἶδε, καὶ τὸν ἐφόνευσε μὲ τὸ κουτάρι του.

Ἐρ: Ἐχάρηκεν δὲ Δαβὶδ διὰ τὸν θάνατον τοῦ νοιῶντος;

Απ: "Οχι επαραπονεῖτο καὶ ἔλεγεν, "ἄμποτε
ν εἶχα ἀποδάνειν ἐγώ ἀντίσου, υἱέ μου Ἀβρα-
σαλώμ!"

Ἐρ: Τι ἔκαμεν ὁ Δαβίδ ὅταν ἐγκύρωσεν;

Απ: "Ἐκαμε βασιλέα τὸν Σολομῶντα, καὶ ἀπέ-
θανε μετ' ὀλίγουν.

ΚΕΦ. Κ.'

Ἐρ: Τι ἀνθρωπος ἦτον ὁ Σολομῶν;

Απ: 'Ο σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων, ὃς τις μὲν
όλου ὅτι ἴσχυρὸς Μονάρχης, ἐτίμα τὸν Θεόν.

Ἐρ: Τι ἀξιοσημείωτον ἔργον ἔπραξεν;

Απ: "Εκτίσεν ἔνα μεγαλοπρεπῆ ναὸν διὰ τὴν
λατρείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς
τὸ ὄρος Μοριᾶ, ὅπου ὁ Ἀβραὰμ ἤθελε νὰ
θυσιάσῃ τὸν υἱόν του.

Ἐρ: Πῶς ἀνομάζετο ὁ ναὸς οὗτος;

Απ: Ναὸς τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Εξηκολούθησε πάντοτε νὰ ἥναι καλὸς καὶ
σοφὸς βασιλεὺς;

Απ: "Οχι κατήντησε ματαιόφρων καὶ ἀνήγειρεν
ἔιδωλα διὰ νὰ τὰ προσκυνᾷ ὁ λαὸς, διὰ τὸ
ὅποιον ἐθυμώθη ὁ Θεὸς, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι
ἡθελε τοῦ ἀφαιρέσειν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὴν
γενεάν του, καὶ αὕτως ὁ Σολομῶν, σερηνεῖς
τὴν εὔνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἔκησε τοῦ λαιποῦ δυ-
συχίας.

ΚΕΦ. ΚΑ.

Ἐρ: Ποιὸς διεδέχθη τὸν Σολομῶντα;

Ἀπ: Οὐιός του Ῥοβοάμ, ὃς τὰς ἡτοὺς ἀφρων
ἡγεμών, συμβουλευόμενος τοὺς νέους, καὶ λέ-
γων εἰς τοὺς υπηκόους του, ὅτι θέλει τοὺς
μεταχειρίζεσθαι κακῶς.

Ἐρ: Τί ἐκολούθησε διὰ τὴν ἀφροσύνην του;

Ἀπ: Μέγα μέρος τοῦ λαοῦ ἐγνώρισαν βασιλέα
των Ἱεροβοάμ, ἵνα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ
Σολομῶντος.

Ἐρ: Τί ἐκολούθησεν ἔπειτα;

Ἀπ: Τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰσραήλ διηρέθη εἰς δύο
μέρη, τὰ μὲν, ὑπὸ τὸ ὄνομα, Βασιλείου Ιουδα,
τὸ δὲ, βασιλείου Ἰσραήλ.

Ἐρ: Απὸ ποίους ἐτύγκετο τὸ βασιλεῖον τοῦ Ιουδα;

Ἀπ: Απὸ τὰς φυλὰς τοῦ Ιουδα καὶ τοῦ Βε-
νιαμίν, αἵτινες μάναι διέμειναν πισταὶ εἰς τὸν
Ῥοβοάμ.

Ἐρ: Απὸ ποίους δὲ τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ: Απὸ τὰς ἄλλας δέκα φυλὰς, αἵτινες ἐψή-
φισαν βασιλέα των Ἱεροβοάμ.

Ἐρ: Ήτο καλὸς βασιλεὺς ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Οχι: ἦτο πολλὰ ὑπερήφανος καὶ ἀσεβής,
καὶ ὑπεχρέωτε τὸν λαὸν νὰ θυτιάσῃ πρὸς δύο
χρυσὰς δαμάλεις, καὶ ὅχι πρὸς τὸν Θεὸν,
ἐκ τῶν ὅποιων, τίνυ μὲν, ἔσπειρεν εἰς τὴν Δαυί,
τὴν δὲ εἰς τὴν Βαστέλη.

Ἐρ: Τὶ ἔχεις νὰ ἔιπῃς περὶ τούτου;

Ἀπ: Ἐνῷ ὁ Ἱεροβοάμ ἐθυσίαζε πρὸς τὴν δάμαλιν τῆς Βαιθήλ, ὁ Θεὸς ἔγειλε πρὸς αὐτὸν προφήτην νὰ τοῦ ἔιπῃ, ὅτι ὁ βωμός του ἔμελλε νὰ κατασραφῇ, ὁ Ἱεροβοάμ ἐξήταλωσε τὴν χεῖρά του νὰ κτυπήσῃ τὸν προφήτην, καὶ ἡ χείρ του ἐξηράνθη, ὁ δὲ βωμὸς κατεκρυμνίσθη.

Ἐρ: Τὶ ἔκαμε τότε ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Ἐπαρακάλεσε τὸν προφήτην νὰ προσευχήθῃ δι αὐτὸν, ὁ προφήτης ἐπροσευχήθη, καὶ ἡ χείρ του ὑγείανεν ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐδιορθώθη.

Ἐρ: Ποίαν πόλιν ἔκτισεν ὁ Ἱεροβοάμ;

Ἀπ: Τὴν Σαμάρειαν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, πολλοὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ἔθνους εἶχεν ἐκλείψειν, ἐπειδὴ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ ὁ λαός, δὲν ὑπήκουον τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ΚΒ.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἀχαάβ;

Ἀπ: Ἔνας ἀπὸ τῶν Βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ, ἦτο κακούργος καὶ ἡ γυνὴ του Ἰεζάβελ ἐμισοῦσε τὸν Κύριον, καὶ ἐπροσκυνοῦσεν ἔιδωλα.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον ὁ Ἡλιού;

Ἀπ: Ἔνας πολλὰ καλὸς ἄνθρωπος, καὶ ἐζοῦσεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀχαάβ, καὶ Ἰεζάβελ τῆς

γυναικός του. Ο Θεὸς τὸν ἔκαμε προφῆτην του; διὰ νὰ προλέγῃ τὰ μέλλοντα, καὶ νὰ συμβουλεύῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι χρεωσεῖ νὰ προσκυνᾷ τὸν Θεὸν, καὶ νὰ παραιτήσῃ τὰ ἔιδωλα.

Ἐρ: Ἐπρόσεξεν ὁ Ἀχαΐς καὶ ἡ Ιεζάβελ εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἡλιού;

Απ: "Οχι· ὥργίσθησαν ἐναντίουτου, καὶ ἐπάσχισαν νὰ τὸν φονεύσωσιν, ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἓνα ἀπόκρυφον τόπον, ὅπου τοῦ ἔσελλε κακὸν ἡμέραν τὴν τροφῆν του μὲ τὸν κόρακας.

Ἐρ: Ἐμεινεν ὁ Ἡλίας αὐτοῖς;

Απ: "Οχι ὁ Θεὸς τὸν ἔσειλεν εἰς τὸν Ζέφερ, πόλιν κειμένην πλητίου τῆς Σιδωνίας, ὅπου τὸν ἔτρεφε μία πτωχὴ χῆρα πρὸς τὴν ὄποιαν ἔκαμεν ἐν Θαῦμα.

Ἐρ: Ὁποῖον θαῦμα;

Απ: Ηεῖνα~~κ~~ μεγάλη ἐκυρίευε τὴν γῆν, καὶ ἡ πτωχὴ χῆρα δὲν εἶχε παρὸ ἐν ἀπλόχειρον ἀλεύρου, καὶ ὀλίγον λάθι, ἐκ τῶν ὄποιώνυ ἔμελλε νὰ κάμη τὸ ὕερον φωμίσου διὰ ἐσυτῆν καὶ τὸν σιόν της, μετὰ τὸ ὄποιον, ἐπρεπε νὰ περιμένῃ τὸν θάνατον, ὁ Ἡλίας ὅμως, διὰ τῆς θείας εὐλογίας, ἔκαμε τὸ ἀπλόχειρον τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸ λάθι νὰ βασάξῃ, ἕως ὅτου ἐτελείωσεν ἡ πεῖνα.

Ἐρ : Ἐκάμεν ὁ Ἡλίας καὶ ἀλλο θάῦμα πρὸς τὴν πτωχὴν χῆραν ;

Ἀπ : Μάλιστα ὅταν ὁ νιός της ἀπέθανεν, ὁ Ἡλίας τὸν ἀνέσπει προσευχῆσε.

Ἐρ : Διέμεινε πιστὸς ὁ Ἡλίας πρὸς τὸν Θεόν ;

Ἀπ : Μάλιστα, πάντοτε. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀντήμειψεν ἀναλαβών αὐτὸν εἰς τοὺς Οὐρανούς, εἰς μίαν πύρινου ἄμαξαν.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τὸν Ἀχαὰβ καὶ τὴν Ἱεζάβελ;

Ἀπ : Ο Βασιλεὺς Ἀχαὰβ ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ἡ κακοῦργος γυνὴ του Ἱεζάβελ, ἐπετενάπο τὸ παράθυρον, καὶ ἐσκοτώθη, καὶ τὰ σκυλία τὴν κατέφαγον.

ΚΕΦ. ΚΤ'

Ἐρ : Ποῖος ἦτοι ὁ Ἐλισσαῖος ;

Ἀπ : Δοῦλος τοῦ Ἡλιού, ὃς τις ἀφ' οὗ ὁ Ἡλίας ἀνελείφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς, ἔμεινεν αὐτὸς, προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦτο πολλὰ καλὰς ἀνθρωπος.

Ἐρ : Τι δύνασαι νὰ μ' ἔιπῃς περὶ αὐτοῦ ;

Ἀπ : Κακά τινα παιδία τὸν ἐπείραξαν, καὶ τὸν ἐπεριγελούσαν, καὶ ὁ Θεὸς ἔσειλε δύο Ἄρκτους καὶ τὰ ἐπάραξαν.

Ἐρ : Τι ἤκολούθησεν εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Ἰσραήλ ;

Ἀπ : Οι Βασιλεῖς καὶ ὁ λαὸς ἐξηκολούθουν νὰ ἔναι ἀτεβεῖς καὶ ἐπροσκυνοῦσαν ἔιδωλα. Ο

Θεὸς λοιπὸν τοὺς ἄφιτε καὶ ἐδουλώθησαν εἰς
ξένην γῆν· οὕτω, τὸ μὲν βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ
ἐχάθη, τὸ δὲ τοῦ Ἰουδαίου διέμεινεν.

Ἐρ: Οἱ διάδοχοι τοῦ Ροβοάμ βασιλέως τοῦ Ἰουδαίου
καὶ τοῦ Ἰουδαίου καλοί;

Ἀπ: Τινές ἔξι αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰουδαίου καλοί, καί τινες κα-
κούργοι, καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἀπέσειε πολλοὺς
προφήτας νὰ τῶν ἔιπωσιν, ὅτι διὸ δὲν μετανοή-
σωσε θέλουσι τιμωρηθῆναι.

Ἐρ: Ανάφερε τὰ ὄνόματα τινῶν ἔξι αὐτῶν τῶν
προφητῶν;

Ἀπ: Ἡσαΐας Ἱερεμίας Ἰεζεκιὴλ..

Ἐρ: Τι πάντα έπειτα συνέβη τοῦ Θεοῦ;

Ἀπ: "Οχι· διὰ τοῦτο, ὁ Ναβουχοδονόσωρ ὁ βα-
σιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἐισράτεύσας κατὰ τῆς
Ἱερουσαλήμ, κατέκαυσε τὴν πόλιν, καὶ τὸν
περίφημον ναὸν τοῦ Σολομῶντος.

Ἐρ: Ο δὲ Βασιλεὺς τί ἀπέγεινεν;

Ἀπ: Ο Βασιλεὺς Σεδεκίας, καὶ δὲν ὅσοι ἐπέ-
ζησαν ἡχμαλωτίσθησαν, τὸ δὲ βασιλεῖον τοῦ
Ἰουδαίου κατερράφη, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη, ὅτι
μετὰ ἑβδομήκοντα χρόνους, ἡ Ιερουσαλήμ ἔμελ-
λε ν' ἀνακτισθῇ.

ΚΕΦ. ΚΔ.

Ἐρ: Ποῖος ἐβασίλευε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἰς
τὴν Βαβυλῶνα;

Απ: Ό βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ.

Ἐρ: Όποιού ἐπίσημον θαῦμα ἔκκριψεν δὲ Θεὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου;

Απ: Τρεῖς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ιουδαιῶν, ὁ Σεράχ, Μισαὰχ καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐξῆλθον σῶσι ἀπὸ τὴν καιομένην κάμινον εἰς τὴν ὄποιαν εἶχον ριφθῆναι διὰ Βασιλικῆς διαταγῆς.

Ἐρ: Διατί οὗτος τοὺς κατεδίκασε νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν κάμινον;

Απ: Διότι ἐπίσευον εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν, καὶ δὲν ἤθελον νὰ κλίνωσι, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὴν χρυσῆν εἰκόνα, τὴν ὄποιαν εἶχεν ἀνεγείρειν ὁ Ναβουχοδονόσωρ.

Ἐρ: Τι ἡκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Απ: Όταν δὲ σκληρὸς βασιλεὺς εἶδεν ὅτι δὲ Παυτοδύναμος διέστασεν αὐτοὺς, καὶ ὅτι μῆτε τρίχα τῆς κεφαλῆς των ἐτσιρώθη, τοσοῦτον ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν δύναμιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, ὃς εἰς ἀμέσως ἐθιόρισε νὰ τοὺς ἀπολύσωσι, καὶ ἐπρόσαξε τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὸ ἔξης, νὰ προσκυνῶσι τὸν μόνον ἀληθῆ καὶ ζῶντα Θεόν.

Ἐρ: Ποῖος ἦτον δὲ Δανιήλ;

Απ: Εἰς ἐκ τῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα μεταφερθέντων αἰχμαλώτων, ὃς τις μὲ τὸ νὰ ἥτο πολλὰ καλὸς νέος, δὲ Θεὸς τὸν ἐδιάλεξε προφήτην του, ἀπέκτησε δὲ καὶ τὴν εὔνοιαν τοῦ Δαρείου τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ὃς τις εἶχε κυριεύσει

τὴν Βαβυλῶνα διὰ χειρὸς τοῦ γαμβροῦ τὸν
Κύρου.

Ἐρ : Τί δύναται νὰ μ' ἔπησ περὶ τοῦ Δαρεῖου
καὶ Δανιὴλ;

Ἀπ : Άσεβεῖς τινες κατέπειταν τὸν Δαρεῖον, νὰ
διατάξῃ ὡσε, κακεῖς νὰ μὴν ἥθελε προτευχῆ-
θῆντο εἰς διάσημα τριάκοντα ἡμερῶν, ὃ δὲ πα-
ραβάτης νὰ ῥίπτηται εἰς τὸν λάκκον τῶν Λε-
όντων, ὃ Δανιὴλ προτυχήθη πρὸς τὸν Θεὸν
κατὰ τὴν συγένειάν του, καὶ ἐγρίφθη εἰς τὸ
σπήλαιον τῶν Λεόντων.

Ἐρ : Καὶ τὸν ἔφαγον οἱ Λέοντες;

Ἀπ : Ὁχι· τὸ πρωΐ, ὅταν ὁ Δαρεῖος ματανο-
μένος διὰ τὸ δποῖον εἶχε πράξειν ὑπῆγεν εἰς τὸ
σπήλαιον, εὗρεν, σὺν ὁ Θεὸς εἶχεν ἐμποδίσει τοὺς
Λέοντας ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν βλάψωσιν.

Ἐρ : Γί ἔκαμε τότε ὁ Δαρεῖος;

Ἀπ : Ἔβγαλε τὸν Δανιὴλ ἀπὸ τὸ σπήλαιον
διέταξε δὲ νὰ ῥίψωσιν εἰς αὐτὸ τὸν κακούρ-
γους, σιτινες εἶχον τὸν συμβουλεύσει νὰ γίνη
τοσοῦτον σκληρὸς, καὶ οἱ Λέοντες ἀμέσως τοὺς
κατέφαγον.

ΚΕΦ. ΚΕ.

Ἐρ : Πῶς ὠνομάζοντο οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Βα-
βυλῶνα;

Ἀπ : Ιουδαῖοι.

Ἐρ : Διατὶ ὠνομάσθησαν οὕτως;

Απ: Απὸ τοῦ προπάτορός των Ἰουδα, γιοῦ τοῦ
Ιακώβ.

Ἐρ: Τι συνέβη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ τέλος τῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατασροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ;

Απ: Ἡλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν Κύρον βασιλέα τῆς Περσίας, ὃς τις τῶν ἔδωσε τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν γῆν των, καὶ ν' ἀνακτίσωσι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναόν των.

Ἐρ: Καὶ ἐτελείωσαν τὸ ἔργον, βασιλεύοντος ἔτι τοῦ Κύρου;

Απ: "Οχι ἀκαταπαύσως ἐμποδίζοντο ἀπὸ τοὺς ἔχθρούς των, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς Σαμαρίτας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀσσουρίου, Ἐσθήρ ἡ βασιλισσα ἦτις ἡτού Ἰουδαία, ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν της, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐτυγχώρησε τὸν Ἔζρα νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν πατρικήν των γῆν.

Ἐρ: Όποιαν δούλευσιν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἔζρας;

Απ: Τῶν ἔδωσε τὸ βιβλίον τῶν Γραφῶν, καὶ τοὺς ἐδίδαξε τὰ χρέη των, ἀλλ' αὐτοὶ τὰ ἡμίληταν καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἐπαιθευσε, διότι ὅμως δὲν εἶχον λησμονήσειν ὀλοκλήρως τὸν Θεὸν, εὐηρεσήση νὰ ἐγείρῃ ἐλευθερωτήν των Μαρτίαν.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ματθία, ποῖος ἐπολέμει ὑπὲρ τῶν ιουδαίων;

Απ : Ιούδας ὁ Μακαβαῖος εἰς τῶν υἱῶν του, ὃς τις κατετρόπωσε τὰ μεγάλα στρατεύματα τῆς Συρίας, καὶ ἀλλὰ πολλὰ ἔζην τὰ ὄτσοια ἐφώρμων κατὰ τῆς Ιουδαίας.

Ἐρ : Γί συνέβη μετὰ τὸν θάνατον Ιούδα τοῦ Μακαβαίου;

Απ : Οἱ ἀρχούτες ἐψήφισαν βασιλέα, Ιούδα τὸν Ἀριστόβουλον, μὴ ὅλον ὅτι δὲν κατήγετο ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαρείδ, καὶ μετ' αὐτὸν, πολλοὶ ἄλλοι ἐλαβούν τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῶν Ιουδαίων.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ τελευταῖος αὐτῶν;

Απ : Ἡρώδης ὁ μέγας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὅποιου ἡ Ιουδαία ἔγινε Ρωμαϊκὴ ἐπαρχία, ὅποτε καὶ ὁ Σωτὴρ μας ἐγεννήθη.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α.'

Ἐρ : Ποῖος ἦτον ὁ Ζαχαρίας;

Απ : Τερεὺς τοῦ Θεοῦ ὃς τις ἔζη εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως Ἡρώδου, καὶ ἡ γυνὴ του ὠνομάζετο Ἐλισάβετ, καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἀνθρώποι, δὲν ἐτεκνοποιοῦσαν δὲ ἀλλ' εἶχον γηράσειν ἀτεκνού.

Ἐρ : Ἐμειναν μέχρι τέλους ἀτεκνοί;

Απ : Οχι μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ ὁ Ζαχαρίας ἐθυμίαζεν εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων, ἐφάνη εἰς αὐτὸν "Ἄγγελος, καὶ τοῦ ὑπετχέντη οὐίον, δός τις ἔπρεπε νῦνοματθῆ Ιωάννης, καὶ ὅστις ἔμελλε νὰ κατασαθῇ μέγας ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ προετοιμάσῃ τὰς καρδίας τῶν λαῶν, εἰς τὸ νὰ γυνωρίσωσι καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν Μεσσίαν.

Ἐρ : Εδώτε πίσιν ὁ Ζαχαρίας εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀγγέλου;

Απ : Οχι, ἐδίσατεν ὅτεν ὁ Ἄγγελος τοῦ εἶπεν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριὴλ, σαλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ σου εὐαγγελίσω ταῦτα, καὶ τύρα, ίδού, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιτίας σου, θέλεις μείνειν βουβός, ἔως οὗ νὰ πραγματοποιήσωσιν οἱ λόγοι μου τοὺς διοίσους σοῦ προεῖπον.

Ἐρ : Εσάλθη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ καὶ εἰς καμίαν ἄλλην ἐπίσημον ἀποσολήν;

Απ : Μάλιστα μετά ἐξ περίπου μῆνας ἀπεσάλθη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὄνομαζομένην Ναζαρὲτ, πρὸς μίαν παρθένον, ήτις ἦτον ἀρραβωνιασμένη μὲ ἀνδρα τὸν ὄνομαζόμενον Ιωσὴφ, νὰ τῆς ἐπηρίθῃ ἀθελε γεννήσειν οὐίον καὶ ὄνομάσειν αὐτὸν Ἰησοῦν, δός τις ἔμελλε νὰ κατασαθῇ μέγας, καὶ ὄνοματθῆν' οὐίος τοῦ Υψίσου.

Ἐρ : Πῶς ὀνομάζετο αὐτὴ ἡ Ηραθένος.

Απ : Μέχρισμ.

Ἐρ : Τί τῆς εἶπε κατὰ πρώτου ὁ "Ἄγγελος;

Απ ; Χαῖρε, κεχαριτωμένη, σὺ εἶσαι εὐλογη-
μένη μεταξὺ τῶν γυναικῶν.

Ἐρ : Ανέλαβεν ὁ Ζαχαρίας τὴν λαλιάν του, ἀφ'
οὗ ἐγεννήθη τὸ παιδίον του.

Απ : Μάλιστα ἦνοιχθη τὸ σόματου, καὶ ἐπρο-
φῆτευσεν, δὲ ὁ νιός του Ἰωάννης ἔμελλε ν'
ὄνομασθη προφῆτης τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲ
ἡδελεν ὑπάγειν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου νὰ ἐπο-
μάσῃ τὰς ὁδούς του, καὶ νὰ δώσῃ γυνῶσιν σω-
τηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς συγχώρησιν τῶν
ἀμαρτιῶν των, διὰ τῆς εὐτῷλαχνίας τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Β.'

Ἐρ : Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς;

Απ : Εἰς τὴν Ιουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ
ἡ ὅποια ὄνομάζεται Βηθλεὲμ, ὅπου ὁ Ἰωάννης
καὶ ἡ Μαρία ὑπῆργον διὰ νὰ καταγραφῶσι
κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου
τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων, ὃς τις εἶχε
διατάξειν εἰς δῆλους τοὺς ὑπηκόους του ν' ἀπο-
γράφωνται εἰς τὰς ἴδιας των πόλεις.

Ἐρ : Τί τὸ ἔκαμψαν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ
ἐγεννήθη;

Απ : Τὸ ἐτύλιξαν εἰς σπάργανα καὶ τὸ ἐπλαγία-

σαν εἰς φάτνην ἐπειδὴν πόλις γέμουσα ἀπὸ λαού, ὃς τις εἶχεν ἐλθειν νῦν ἀπογράψωσι τὰ ὄνόματά των, δὲν ἥτο τόπος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἐρ : Ή γένησις τοῦ Χριστοῦ ἐδημοσιεύθη κατ' ἴδιαίτερον τινα τρόπον;

Ἀπ : Μάλιστα ἐφάνη "Αγγελος εἴς τινας βοσκοὺς οἵτινες ἀγρυπνοῦσσαν τὴν νύκτα εἰς τὰ ποίμνια τῶν, καὶ τῶν εἶπε, μὴ φοβεῖσθε, διότι ίδού εὐαγγελίζομαι καὶ εἰς σᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον μεγάλην χαρὰν, ἐπειδὴν ἐγεννήθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ σωτῆρ, δόποιος εἶναι Χριστὸς ὁ Κύριος. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον, θέλετε εὕρειν τὸ βρέφος ἐπαργανώμενον κείμενον εἰς φάτνην.

Ἐρ : Τί συνέβη ἀφ' οὗ ὁ "Αγγελος εἶπε ταῦτα;

Ἀπ : Παρευθὺν ἐφάνη μαζὶ μὲτὰ τὸν "Αγγελον πλῆθος οὐρανίου σρατεύματος ὑμνοῦντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων, "Δόξα ἐν Υψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ."

Ἐρ : Εκαμαν οἱ βοσκοὶ καθὼς ὁ "Αγγελος τοὺς ἐδίστρισεν;

Ἀπ : Μάλιστα ὑπῆγαν εἰς τὴν Βηθλεέμ, ὅπου εὗρον τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Ἰωσὴφ μὲ τὸ βρέφος εἰς τὴν φάτνην, καὶ ὅταν εἶδον τοῦτο, ἐκονυποίησαν τὰ ὅσα τῶν ἐλαλήθησαν διὰ τὸ πατέριον, καὶ ἐπέστρεψαν δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν διὰ ὅλα ὅσα ἔκουσαν καὶ εἶδον.

ΚΕΦ. Γ.

Ἐρ : Ποῖος ἡτού ὁ Συμεὼν.

Ἀπ : Ὁ Συμεὼν ἡτο πολλὰ καλὸς ἀνθρωπὸς ὃς τις ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, πρὸς τὸν δόποιον ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ὅτιδὲν ἦθελεν ἀποθάνειν πρὶν ἵδη τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου.

Ἐρ : Πῶς καὶ ποὺ τὸν εἶδεν;

Ἀπ : Οἱ γονεῖς του τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ τὸν παρατησάσταινεὶς τὸν ναὸν πρὸς τὸν Κύριον, ὃπου ὁ Συμεὼν διὰ τῆς ὀδηγίας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἤλλει καὶ ἀφ' οὗ ἐδέχθη τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας του, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· “τώρα ἀς παρέλθῃ ὁ δούλος σου Κύριε μὲν εἰρήνην κατὰ τὸν λόγον σου, διότι εἶδον τὰ δύματά μου τὸ σωτήριόν σου.

Ἐρ : Ἡτο καὶ ἀλλος κανεὶς μέσα εἰς τὸν ναὸν;

Ἀπ : Μάλιστα ἡ προφῆτις "Ἄνυη μία πολλὰ γραῖα, ἥτις ἐλάτρευε τὸν Θεὸν μὲν νησείας καὶ προσευχᾶς ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ αὐτῇ δροίως εὐχαρίστει καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Ἐρ : Ἡκολούθησε καὶ κάνεν ἀλλο ἀξιοτημείωτου συμβεβηκὸς εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ : Μάλιστα ἐνας Θαυμάτιος ἀτήρ ἐφάνη πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Ἰουδαίας εἰς κάποιους μάγους.

Ἐρ : Ἡκολούθησαν οἱ μάγοι τὸν ἀσέρα;

Ἀπ : Μάλιστα καὶ ἐπὶ τέλους ἔφθασαν, εἰς τὴν

Ιερουσαλήμ ὅπου ὁ Ἡρώδης ἐρωτήσας ποῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Ἰησοῦς κατὰ τοὺς προφήτας, ἀπέσειλεν τοὺς μάχους εἰς τὴν Βηθλεὲμ παραγγεῖλας τους, ἀφ' οὗ εὔρωσι τὸ παιδίον, νὰ ἐπιστρέψωσι νὰ τὸν πληροφορήσωσιν.

Ἐρ: Τὶ ἡκολούθησε μετὰ ταῦτα;

Ἀπ: Ὁ ἀστὴρ, ἐπήγαινεν ἔμπροσθέν των, ἔως οὐ κῆλθε καὶ ἐσάθη, ὅπου ἦτο τὸ παιδίον, τότε οἱ μάχοι ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶδον τὸν Ἰησοῦν μὲν τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του, καὶ πεσόντες τὸν ἐπροσκυνητὸν, καὶ τοῦ ἐπρόσφεραν χαρίσματα χρυσίους, καὶ λιβανούς, καὶ σμύρναν.

Ἐρ: Ἐπέστρεψαν ἐπειτα πρὸς τὸν Ἡρώδην;

Ἀπ: Ὁχι· τοὺς ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ δινειρόν των νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν, ὅπερ εὗτοι ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον των ἀπὸ ἄλλου δρόμου.

Ἐρ: Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Μάγων τὶ συνέβη;

Ἀπ: Ἀγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσὴφ καθ' ὑπονοῦ, καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς πρέπει νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ νὰ μένῃ ἐκεῖ ἔως νὰ τοῦ εἰπῇ.

Ἐπ: Ἐκαμεν ὁ Ἰωσὴφ ὡς ὁ Ἀγγελος τὸν ἐδιόρισεν;

Ἀπ: Μάλιστα, καὶ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἔξειλεν ὁ Ἡρώδης καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παι-

Θίστης Βηβλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων τῆς ὁσαῖταν
εἰς ἡλικίαν τὸν ὅποιαν ἐλογαρίστεν, ἀπὸ τὸν
χαιρὸν ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐράνη ὁ ἀστὴρ εἰς τοὺς
Μάχους.

Ἐρ : Τί συνέβη εἰς τοῦτον τὸν κακούργον Βασιλέα;

Ἀπ : Μετ' ὀλίγου παθένητε μὲ μίαν φρικτὴν ἀσθέ-
νειαν, ἐκ τῆς ὅποιας ἀπέθανε μὲ μεγάλην
ἀγωνίαν, καὶ ὁ Ἀρχέλαος ὁ νιός του ἐβασί-
λευτεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀντ' αὐτοῦ, ἐπίσης
βάρβαρος τύραννος ὡς τὸν πατέρα του.

Ἐρ : Μετὰ τὸν θανάτον τοῦ Ἡρώδου, τί συνέβη
εἰς τὸν Ἰωσήφ;

Ἀπ : Ἐφάνη πάλιν εἰς τὸ ὄνειρόν του ἄγγελος,
καὶ τοῦ εἶπε νὰ λάβῃ τὸ παιδίσν καὶ τὴν μη-
τέρα του, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν του
Ἰσραὴλ, τὸ ὅποιον καὶ ἔκαμεν, ἀλλ' ἀκούσας
ὅτι ὁ Ἀρχέλαος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ὑπῆγε δὲ εἰς τόλιν
τῆς Γαλιλαίας ὄνομαζομένην Ναζαρὲτ, ἀνήκου-
σαν εἰς τὸ κράτος Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα.

ΚΕΦ. Δ.

Ἐρ : Ποῖος ἦτον Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας;

Ἀπ : Ἀλλος νιός τοῦ Μεγάλου Ἡρώδου ὃς τις
ἦτον ἐπιεικέσερος τοῦ Ἀρχελάου.

Ἐρ : Τί ἀξιοσημείωτὸν ἔργον ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς
ἦταν ἦτο δώδεκα χρόνων ἡλικίας;

Απ: Ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ τῆς μῆτρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ἔπειτα μαζύτων, ἀπέμεινε, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὔρον εἰς τὸν ναὸν μεταξὺ τῶν διδασκάλων, ἀκούοντα καὶ ἔρωτῶντα αὐτοὺς, ὅταντε ὅλοι οἱ ἀκροαταί, ἔθαύμαζαν εἰς τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἀποκρίσεις του.

Ἐρ: Ἐπέστρεψεν ἔπειτα εἰς τὴν Ναζαρὲτ, μετὰ τῆς Μητρός του καὶ τοῦ Ἰωσήφ;

Απ: Μάλιστα καὶ τῶν ὑπετάσσετο αὐξάνων εἰς σοφίαν καὶ ἡλικίαν, καὶ χάριν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἐρ: Οταν δ' ὁ καιρὸς ἐπληττασε διὰ νὰ φανερωθῇ ὁ Ἰησοῦς ὡς Μεσσίας, τι ἐπρόσαξεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου νὰ κάμῃ;

Απ: Νὰ ἐξελθῃ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰευδαίας καὶ νὰ γίνῃ πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ, ἥτο δὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ τρίχας καμῆλου, καὶ ἡ τροφὴ του ἀπὸ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριου.

Ἐρ: Τι ἔκαμεν ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν ἔρημον;

Απ: Παρεκίνει τοὺς ἐρχομένους πρὸς ἐντάμωσίν του νὰ μετανοῶσιν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των, ἐκ τῶν ὅποίων ὅσοι ὑπέσχοντο ν' ἀλλάξωσι ζωὴν, τούς ἐβάπτιζε μὲν ερὸν, εἰς σῆμεῖον δὲ ἥθελον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καθαρισμῆν',

ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τῶν καὶ παραδεχθῆν' εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἐρ : Ἡλθε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν πρὸς
τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ βαπτισθῇ;

Ἀπ : Μάλιστα ὕστερον ἀπὸ ὀλίγου καιρὸν ἀφ' οὗ
ὁ Ἰωάννης, ἥρχιτε νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ βαπτίζῃ.

ΚΕΦ. Ε.

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ : Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν, οἱ οὐ-
ρανοὶ ἡνοίχθησαν, καὶ ιδοὺ τὸ πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ κατέβη ἐπάνω του, καὶ φωνὴ ἡκούσθη
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγοντα, “εὗτος εἶναι ὁ
υἱός μου ὁ ἡγαπημένος εἰς τὸν ὅποιον ἀνεπαύ-
θηκα.”

Ἐρ : Τί συνέβη μετὰ τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ : Ὅπηγεν εἰς τὴν ἔρημον ὅπου ἀφ' οὗ ἐνή-
σευτε σαράντα ἡμέρας, καὶ σαράντα μύκτας;
ὅταν ὕστερον ἐπείνασεν ἦλθεν ὁ Διάβολος πρὸς
αὐτὸν, ὑποτρχόμενος νὰ τοῦ δώσῃ ὅλας τὰς
βασιλείας τοῦ κόσμου, ἐὰν καθελε νὰ πέσῃ
καὶ νὰ τὸν προσκυνήσῃ.

Ἐρ : Ο δὲ Ἰησοῦς τι ἔκφευ;

Ἀπ : Ο Ἰησοῦς καταφρονήσας ὅλα τὰ ἐπίγεια
πλούτη, καὶ ἀποφασισμένος νὰ ὑποφέρῃ ὅλας
τὰς Θλίψεις διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, εἶπεν
εἰς τὸν Διάβολον, ὑπαγε ὄπίσω μου Σατανᾶ;

διότι εἶναι γραμμένου, "Κύριον τὸν Θεόν σου
θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις
λατρεύσειν."

Ἐρ: Τὸν ἥφισε τότε ὁ Διάβολος;

Ἀπ: Μάλιστα, "Ἄγγελοι δὲ ἥλθον καὶ τὸν ὑπο-
ρετοῦσαν.

Ἐρ: Τί συνέβη ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν ἀπὸ
τὴν ἔρημον;

Ἀπ: Τέσσαρες ἄνθρωποι, Ἀνδρέας, Σίμων,
Φίλιππος καὶ Ναθαναήλ, ἀκολούθησαν τὸν
Ἰησοῦν ὡς πρώτισοι μαθηταί του.

ΚΕΦ. 5.

Ἐρ: Εξεύρεις τι εἶναι θαῦμα;

Ἀπ: "Οταν ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ ν' ἀκολουθήσῃ
κἀνεν παράδοξον συμβεβηκὲς, η νὰ γίνη καμ-
μία πρᾶξις ἐναντίον τοῦ δρόμου καὶ τοῦ νό-
μου, τὸν ὅποῖον ἐπύσητεν παγκοσμίως εἰς τὴν
φύσιν, τοῦτο δύναμάξεται θαῦμα.

Ἐρ: Ποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτόν του θαῦμα;

Ἀπ: Εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας εἰς τελετὴν
ἐνὸς γάμου, εἰς τὸν ὅποιον ἦτο πρόσκαλεσμένος
μετὰ τῆς μητρός του καὶ τῶν μαθητῶν του.

Ἐρ: Τί θαῦμα ἔκαμεν;

Ἀπ: Μετέβαλε ἐξ πύθων τὸ μέρον εἰς κρασίον.

Ἐρ: Δύνασαι νὰ μ' ἔιπῃς τι ἔργου ἐπράξειν ὁ
Ἰησοῦς, ἐρχόμενος μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν

εἰς τὸν Γαλιλαίαν;

Ἄπ: Ἐκάθισε νὰ ἔκεινορασῆ ὑπηρέτου ἐνὸς πηγαδίου ὄνομαζομένου, τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐκεῖ ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τὸν Σαμάρειαν ὡς ἀνασύρη νερὸν, ὁ δὲ Ἰησοῦς τῆς ἐζήτητε ὅλης γου νὰ πίῃ, καὶ μετὰ τοῦτο, συνομιλήσας μαζύ της, τὴν ἐδίδαξε πῶς νά προσκυνή τὸν Θεόν.

Ἐρ: Ήσαν καὶ οἱ μαθηταὶ του τότε παρόντες ἐκεῖ;

Ἄπ: "Οχι· ἀλλ' ἐλλειπον ν' ἀγοράσωτε τροφὰς, καὶ ὅταν ἐπέστρεψαν, ἐθαύμασαν εὐρόντες τὸν Ἰησοῦν συνομιλοῦντα μὲν Σαμαρίτιδα, διώτε ὑπῆρχε μεγάλη ἀπέχθεια μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαριτῶν, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἡγάπα ὅλην ἐπίστης τὸν ἀνθρωπότητα.

Ἐρ: "Επραξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ηὔνεν ἀλλο θαῦμα εἰς τὸν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας;

Ἄπ: Μάλιστα, βασιλικός τις, τοῦ ὄποίου ὡς νιὸς ἦτον ἀσθενής εἰς τὸν Καπερναούμ, ὑπῆργεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ιατρεύῃ, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς χωρὶς νὰ ὑπάγῃ, εἶπε μόνον. "Ὕπαγε ὁ νιός σου ζῆ· καὶ ἀπ' ἐκείνη τὴν ὥραν, τὸν ὕφιτεν ἡ Θέρμη καὶ ἀνέλαβεν.

Ἐρ: "Ἐκάμεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀλλα θαύματα παρὰ ταῦτα;

Ἄπ: Μάλιστα ἀσθενεῖς ιατρεύετε, τυφλοὺς ὄμματων βουβόνικαμε νὰ ὅμιλητη, ιωφὸν ὑάκουεται, ἀνέσησε νεκροὺς, καὶ ἀλλὰ πολλὰ θαύματα ἔπραξεν.

ΚΕΦ. Ζ.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι;

Ἀπ: Δώδεκα ἄνθρωποι τῶν ὁποίους ὁ Ἰησοῦς ἐδιάλεξεν ἀναμέτου τῶν Μαθητῶν του διὰ νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν ἔδωτε δύναμιν νὰ ιατρεύωσιν ἀσθενείας, καὶ νὰ θαυμάτουργῶσιν εἰς ὄνομά του.

Ἀπ: Εἰπὲ τὰ δύναματα τῶν δώδεκα ἀπόστολου;

Ἀπ: Σίμων Πέτρος, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός του, Ἀνδρέας, Φιλιππος, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος, Θωμᾶς, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ιούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

Ἐρ: Τι σημαίνει ἡ λέξις Εὐαγγέλιον;

Ἀπ: Καλὴν ἐιδητὸν ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐφερε τὰς εὐτυχεσέρας εἰδήσεις, εἰς ἐκείνους διτινες γῆθελοι μετανοῆσειν, καὶ τὸν πισεύτειν ὃς υἱὸν Θεοῦ.

Ἐρ: Τὶ ἐνγοσῆς μὲ τὴν ματάνοικην;

Ἀπ: Τὸ νὰ λυπηθῇ τις διὰ τὰς ἀμαρτίας του καὶ ν' ἀλλάξῃ ζωὴν.

ΚΕΦ. Η.

Ἐρ: Τὶ ἐδίδαξεν ὁ Σωτήρ μας ἐπὶ τοῦ ὄφους;

Ἀπ: Ἐδίδαξεν εἰς τὸν ὄχλον, νὰ ἴησαι ταπεινοὶ, πρᾶεῖς, ὑπομονητικοὶ, ἐλεήμονες, εὔνοοι πρὸς πάντας, ν' ἀγαπῶσι τὸν ἐχθροὺς των, καὶ νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὴν ὄρκομωσίαν, προσέτε-

εδίδαξε τὴν ἐξαίρετον ἐκείνην προσευχὴν τὴν ἑποίαν ὀνομάζομεν, Κυριακὴν προσευχὴν, ἀπὸ τοῦ Κυρίου Σωτῆρός μας, ὃς τις τὴν ἔτυνθετεν.

Ἐρ : Ἀνάφερέ μου πῶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη τὸν υἱὸν τῆς χῆρας;

Ἀπ : Ἐνῷ ἔμβασιν εἰς τὸν πόλιν Νατύν, ὑπέντησε νεκρὸν, υἱὸν μονογενῆ τῆς μητρός του, τὸν ὅποιον ἔφερον ἔξω νὰ θάψωσι, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐλεήσας τὴν μητέρα του, ἤγγιξε τὸν νεκροκράβωτον, καὶ εἶπε, Νεκνίσκε, σοὶ λέγω, σήκω ἐπάνω, καὶ ὁ νεκρὸς ἀνετηκώθη, καὶ ἤρχισε ν' ὅμιλη, ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν παρέδωκε τῆς μητρός του.

Ἐρ : Μὲ ποῖου τρόπου καθητύχασε τὴν θαλασσοταραχήν;

Ἀπ : Εύρισκετο εἰς πλοίον μετὰ τῶν μαθητῶν του πλέων τὴν λίμνην, καὶ ἐκεῖ ἐτηκώθη μίαν ἀνεμοταραχὴν, ἐνῷ αὐτὸς ἐλοιμάτο, οἱ μαθηταὶ του τὸν ἔξυπνηταν, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε τὸν ἀνέμοντος, καὶ εἶπεν εἰς τὸ νερὸν, εἰρήνη, ήσύχασον, οἱ δὲ ἀνεμοὶ ἔπαυσαν καὶ ἔγεινεν ἄκρα γαλήνη.

Ἐρ : Τί ἀποτέλεσμα ἔλαμψαν τὰ θαύματα ταῦτα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων;

Ἀπ : Πολλοὶ ἐπίζευον εἰς αὐτὸν καὶ πολλοὶ ὅχι οἱ δὲ ἔχθροί του, οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἔλεγον, ὅτι εἴθαυματούργει διὰ διαβόλο-

καὶ σύναμεως, ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐπεριφέρετο κηρύττων, καὶ διδάσκων εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν μετὰ τῶν ἀποστόλων του, πολλὰ πράγματα, ἐν παραβολαῖς.

Ἐρ: Ποῖοι ἦσαν οἱ Γραμματεῖς;

Ἄπ: Νομοδιδάσκαλοι τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ: Οι δὲ Φαρισσαῖοι ποῖοι ἦσαν;

Ἄπ: Γένος μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ὑπεκρίνοντο, ὅτι ἐφύλαττον μὲν αὐτοὺς ἀκρίβειαν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲν ταῦτα τὴν πρόφασιν ἦσαν πολλὰ φαυλόβιοι.

ΚΕΦ. Θ.'

Ἐρ: Τι ἦσαν αὗται αἱ παραβολαῖ;

Ἄπ: Μικραὶ Ἰσορίαι, ὁ τυπὸς τῶν ὅποτῶν γέτονταί διδάσκωσι, ὅτι τελειώσῃ ὁ Κόσμος, ὁ Μεσσίας θελεῖ ἀποστεῖλεν τοὺς ἀγγέλους του, νὰ ῥίψωσιν ὅλους τοὺς κακούργους εἰς ἔνα τόπον βασάνων, ὅπου θέλουσιν ὑποφέρειν αἰωνίως τὰς μεγαλητέρας δύσυχίας, καὶ ὅτι θέλει ἀνταμείψειν τοὺς δικαίους εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐρ: Τι συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστή;

Ἄπ: Ἐφυλακώθη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην τὸν Ἀντίπαν.

Ἐρ: Διὰ ποίαν αἰτίαν;

Ἄπ: Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας ἐνυμφεύθη τὴν Ἡρῳδίᾳ δα τὴν γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ του, Φιλίππου, διὰ τὸ ὄποιον, ὁ Βαπτιστής Ἰωάννης τὸν ἡλεγέε,

τοῦτο ἔκαμε τὴν Ἡρώδιαδα νὰ θυμωθῇ ἐναγ-
τίου του, καὶ νὰ καταπείσῃ τὸν Ἡρόδην νὰ τὸν
φυλακώσῃ.

Ἐρ: Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὸν
εἰς τὴν φυλακήν;

Απ: Ἀφοῦ ἔμεινεν ἐκεῖ κάμποτου καιρὸν, ἀπεκε-
φαλίσθη ἐπειτα ἐν διαταγῆς τοῦ Ἡρόδου.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἡρόδης διέταξε νὰ τὸν θανατώσῃ;

Απ: Μίαν ἡμέραν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρώδιαδος
χορεύουσα, ἤρετεν εἰς τὸν Ἡρόδην, καὶ ὅμω-
σεν, ὅτι ἦθελε τῆς δώτειν ὅ, τι ἦθελε τοῦ. Κη-
τήσειν, ἡ δὲ μήτηρ της τὴν ἔκαμε νὰ ζητήσῃ
τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου εἰς ἐν πινάκιον, ὁ
βασιλεὺς ἐλυπήθη μὲν, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄρκον ἐδιό-
ρισε ν' ἀποκεφαλισθῆ.

Ἐρ: Πῶς ἐνρεψεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαὸν, σταύ τὸν
ἡκολούθησαν εἰς τὴν ἑρημού;

Απ: Ο λαὸς ἦσαν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας κατὰ
τὸν ἀριθμὸν, καὶ εἶχον μόνον πέντε κριθίνα
ψωμία, καὶ δύω ὀψχράκια, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐδιό-
ρισε νὰ καθίσωσιν ὅλοι κατὰ γῆς, καὶ ὡφ' οὐ
ἔφαγον, ὅτου ἡμπόρευσαν, ἐτίκνωσαν περιστεύματα
τῶν πέντε κριθίνων ψωμίων, ἔως δώδεκα κοφ-
φίνια γεμάτα.

ΚΕΦ. I.

Ἐρ: Τί ἦταν ἡ Μεταμόρφωσις;

Απ: Ο Ἰησοῦς παρέλαβε τὸν Πέτρον, Ἰάκωβον

καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, εἰς ἐν ὑψηλὸν βουνὸν διὰ νὰ προσευχηθῆ, καὶ ἐν ὦ προστύχετο μετεμορφώθη, ἥτοι ἄλλαξε τὴν μορφὴν του, καὶ τὸ πρότωπόν του ἔλαμψεν ὡς ὁ Ἡλιος, καὶ τὰ φορέματά του ἔγειναν λευκὰ ὡς τὸ φῶς, καὶ ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ Ἡλίας, ὅμιλούντες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἴδοὺ ἐν φωτεινὸν σύννεφον τοὺς ἐπεικάστεν ὅλους, καὶ φωνὴ ἡκούσθη, λέγουσα, “οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὅποιον ἀνεπαύσηκα, αὐτοῦ ἀκούετε.”

Ἐρ: Τι ἔκαμαν οἱ μαθηταί;

Ἀπ: Φοβήθεντες ἔπεισαν κατὰ πρότωπου, ἀλλ’ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπίστε, καὶ τοὺς εἶπε σηκωθῆτε ἐπάγω, καὶ μὴ φοβεῖσθε, καὶ ὅταν ἐσήκωσαν τὰ ὅμοιά τικτούν δὲν εἶδον κανένα ἄλλον, εἰμὴ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

Ἐρ: Διὰ ποίαν αἰτίαν ἐχθρεύουτο οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν;

Ἀπ: Διότι ἄλπιζον, ὅτι ὁ Μετσίας ἐλθὼν μὲν γάλην ἐπίγειου πομπὴν, ἔμελλε νὰ τοὺς ἐλευθερώῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ρωμαίων, καὶ νὰ κατασήσῃ τὸ ἔθνος των, ὡς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντος, ὑπεράνω ὅλων τῶν Βασιλεῶν τῆς γῆς· καὶ ἐπειδὴ ὁ Σωτήρ μᾶς ἥλθε μὲν πρῶτον καὶ ταπεινὸν τρόπον, δὲν ἥθελον νὰ πισεύσωσιν ὅτι ἥτου ὁ Μετσίας, καὶ

ποτοῦτον προηλθεν ἢ λύσσατων, ὥσε ἀπεφύγισαν νὰ τὸν φονεύσωται.

Ἐρ : Τὸ γένευρε τοῦτο ὁ Ἰησοῦς;

Απ : Μάλιστα καὶ προείπεν εἰς τὸν μονητήν του, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς ἔμελον νὰ τὸν θανατώσουσι, καὶ ὅτι γένελεν ἀναστῆν τὴν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν τὸν εὐνόησαν, διότι καὶ αὐτοὶ, καθὼς καὶ οἱ Ιουδαῖοι γέλησαν νὰ "ιδωσι τὸν διδάσκαλόν του ποτὲ βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς".

Ἐρ : Εδοκίμασαν οἱ Ιουδαῖοι νὰ λιθίζωσι τὸν Ἰησοῦν;

Απ : Μάλιστα πολλάκις, ἀλλ' ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸν χειράστων.

ΚΕΦ. IA.

Ἐρ : Διηγήσου μου τὸ θαῦμα τὸ ὃποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἀνασήσας τὸν Λάζαρον;

Απ : Λάζαρος ὁ ἀδελφὸς τῆς Μάρθας, καὶ τῆς Μαρίας ἦτον ἀσθενής, καὶ οἱ ἀδελφαί του ἔζειλαν παρακαλοῦσαι τὸν Ἰησοῦν νὰ ἔλθῃ, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπῆγεν ἕως οὖν ἐκατάλαβεν, ὅτι ὁ Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ ὅταν ὑπῆγεν ἐζήτησε νὰ τὸν διδηγήσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸν είχουν θάψειν, καὶ εἶπε νὰ ἐκβάλωσι τὴν πέτραν, ἥτις ἔκειτο εἰς τὸ σόμιον τοῦ σπηλαίου, τὴν ὄποιαν ἀφ οὖν ἐκβάλαν, ἐκραξεν ὁ Ἰησοῦς μὲ

μεγάλην φωνὴν, Λάζαρε, ἐλα ἔξω, καὶ ἐκεῖνος
ἐκβῆκεν ἔξω μὲν τὰ σάβανά του, καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε, λύτατέ του, καὶ ἀφίσατέ του, καὶ πολλοὶ[·]
ἀπὸ τοὺς Ἰουδαιους ὅτινες εἶδον ταῦτα, ἐπί-
σευσαν εἰς αὐτόν.

Ἐρ: Τι ἴδιαίτερου σημείου σεβασμοῦ ἔδειξεν ἡ
Μαρία πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν Βηθανίαν;

Ἀπ: Ἐν ᾧ ἐδειπνοῦτε μ' ἔνα ἄνθρωπον ὀνο-
μαζόμενον Σίμωνα, ὃς τις εἶχε καλέσειν καὶ
τὴν Μαρίαν, καὶ τὴν Μάρθαν, καὶ τὸν Δάζα-
ρον εἰς τὸ δεῖπνον, ἡ μὲν Μάρθα ὑπηρετοῦσε
τὸν Κύριόν μας, ἡ δὲ Μαρία ἐλαβε ἐν κιβώ-
τιον πολυτίμου μύρου, καὶ τὸ ἔχυτεν ἐπάνω εἰς
τὴν κεφαλήν του, καὶ ἐπειτα ἦλειψε καὶ τοὺς πό-
δας του, καὶ τοὺς ἐσπόγγυτε μὲν τὰ μαλλιά της.

Ἐρ: Αυτεῖπε κάνεις εἰς τοῦτο τὸ ὄποιον ἡ Μα-
ρία ἔκαμε;

Ἀπ: Μάλιστα Ἰούδας ὁ Ἰταριώτης, εἰς τῶν
ἀποσόλων τοῦ Κυρίου μας, ὃς τις ἦτο κακὸς
ἄνθρωπος, εἶπεν, ὅτι τὸ μῆρον ἡδύνατο νὰ
πωληθῇ διὰ πολὺ ἀργύριου, καὶ νὰ διαδοθῇ
εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐπήγνετε
τοῦτο καὶ εἶπε, τοὺς πτωχοὺς πάντοτε τοὺς
ἔχετε μαζύ σας, καὶ ὅποιαν θέλετε δύνασθε νὰ
τοὺς ἀγαθοποιήστε, ἀλλ' ἐμὲ δὲν μ' ᔢχετε πάντοτε.

Ἐρ: Εμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ Θριάμβου εἰς τὴν
Ιερουσαλήμ;

Απ : Μάλιστα, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του ὑπάγετε εἰς τὸ ἀντεκρυγὸν χωρίον, καὶ θέλετε εὑρεῖν ἐκεῖ ὄνοι δεμένην, καὶ πωλάριον, ἐπάντι εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἀνέβη ποτὲ κανεὶς, λύτατέ τοι καὶ φέρετέ με το, καὶ ἔδωκαν κάπνεis σᾶς ἐιπητίποτε, θέλετε τοῦ εἰπεῖν ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται κ' ἐκεῖνος θέλει τὸ ἀποσείλειν ἀμέτως;

Ἐρ : "Εκαμψαν οἱ μαθηταὶ ὡς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς.

Απ : Ναι ἔφεραν τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλσαν ἐπάντια του τὰ φορέματά των, καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς ἐπάνω, καὶ πολλοὶ ἔστρωντο τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον, ἄλλοι πάλιν ἔκοπταν κλάδους δένδρων, καὶ τοὺς ἔστρωντον, καὶ ἐκραζόντες, Οὐταννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἐρ : "Οταν ὁ Ἰησοῦς ἐπληστάσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τί ἔκαμψεν;

Απ : "Ἐκλαυτεῖς διὰ τὴν πόλιν, καὶ προσῆπεν, ὅτι ἔμελλε νὰ καταστραφῇ ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

Κ Ε Φ. IB.

Ἐρ : Ποῖος ἦτοι ἐκεῖνος ὃς τις ἐπεχείρησε νὰ παραδώσῃ τὸν Ἰησοῦν, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρετβυτέρους τοῦ λαοῦ, οἵτε νὰ τὸν φονεύσωσι;

Απ : Ιούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα μα-

θητῶν, οὗτος ἐσυμφώνησε νὰ τὸν παραδώσῃ διὰ τριάκοντα ἀργύρια, καὶ ἔκτοτε ἐξήτει εὐκαιρίαν νὰ τὸν προδώσῃ.

Ἐρ : "Ηξευρεν δὲ Ἰησοῦς τὰ τρέζαντα μεταξὺ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἰουδα;

Ἀπ : Μάλιστα διότι ἦτο καρδιογνώσης· ἤξευρεν ἀκόμη ὅτι καὶ ἡ ὥρα ἦτο πλησίου ὅτε, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς ἔπρεπε νὰ βάλῃ τὴν ζωήν του διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, καὶ ἐπειδύμησε νὰ φάγῃ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν του.

Ἐρ : Τί ἦτον αὕτη ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα;

Ἀπ : Εορτὴ συζημένη πρὸς ἀνάμυνσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς Αἰγύπτου, διότε δὲ ἐξολοθρεύων Ἀγγελος ἐνῷ ἐθανάτων τοὺς πρωτοτόκους τῆς Αἰγύπτου παρέθραμε τὰς οἰκίας τῶν Ἰσραηλιτῶν, μίτινες ἦταν σημαδευμέναι μὲ τὸ αἷμα ἐνὸς ἀρνίου.

Κ Ε Φ. ΙΓ.'

Ἐρ : 'Οποῖον ἦτο τοῦτο τὸ ἀρνίον;

Ἀπ : 'Αρνίον ἄμωμον, καὶ ἀκηλίδωτον τὸ δόποῖον ἔσφακτον, καὶ ἐτρωγον τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ ἐποῖον ἦτον ἐμβλημα τοῦ Κυρίου μας, ὃς τις ἐσαυρώθη διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Κόσμου.

Ἐρ : "Εδειξεν δὲ Ἰησοῦς εἰς τὸν μαθητάς του

κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ὅτι ἐγνώριζεν
ἐκεῖνον τὸν μαθητὴν, ὃς τις ἔμελλε νὰ τὸν προ-
δώσῃ;

²Απ: Μάλιστα εἶπεν, ὅτι θέλει εἰσθαι ἐκεῖνος ὁ
ἀπόστολος πρὸς τὸν ὄποιον ἥθελε δώσειν τὸ
ψωμίον βουτημένου, ἔδωτε δὲ τὸ βουτημένου
ψωμίον εἰς τὸν Ἰούδαν, ὃς τις μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν.

²Ἐρ: Ποῦ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ
Πάσχα;

²Απ: Εἰς τὸ ὅρος τὸν Ἐλαῶνα, ὅπου ὁ Σίμων
Πέτρος ὡμοτεί τοῦ Κυρίου μας, ὅτι ἥθελε δια-
μείνειν πιεὶς πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ
εἶπεν, Ἀληθινὰ τοι λέγω, Πέτρε, πρὶν κράξῃ
ὁ πετεινὸς θέλεις μ' ἀρνηθῆν τρεῖς.

²Ἐρ: Τί ἐκαμενούς ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα;

²Απ: Τηπήγενεν εἰς ἐνα κῆπον τῆς Γεστινουανῆς, ὅπου
διέτριψε προσευχόμενος, καὶ ἡ συλλογὴ τῶν
σσων ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ πάθῃ, τὸν ἐρ-
ρίψεν εἰς μίαν τοιαύτην ἀγωνίαν, ὡςε ὁ ιδρὼς
ἐτρέχειν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, ὡς ῥχνίδες ἀ-
ματος, μ' ὅλου τοῦτο ἀπεφάσιτε θεληματικῆς
νὰ υποκύψῃ εἰς ταῦτα τὰ βάσανα, διὰ τὸ ἀν-
θρώπινον γένος, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἂς γίνῃ τὸ
ἰδικόν σου θέλημα, καὶ ὅχι τὸ ιδικόν μου.

ΚΕΦ. ΙΔ.

²Ἐρ: Πῶς ἐπρόδωτεν ὁ Ἰούδας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Απ: Ήλθε μ' ἐν τάγμα σρατιωτῶν, καὶ ἀξιοματικῶν, μὲν φανὸς, καὶ λαμπάδας, καὶ ἄρματα, καὶ ἐπλησίασεν τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ τὸν φιλήσῃ, ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, Ἰαύδα, μὲ φέλημα παραδίδεις τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀφ' αὐτοῦ τὸν ἡρώτησε πρῶτον εἰς τὰς χεῖράς των, καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδεσαν, καὶ τὸν ἔφεραν πρὸς τὸν Καιῤῥόν τὸν Ἀρχιερέα.

Ἐρ: Ο Πέτρος ἤκουος θητεῖ τὸν Ἰησοῦν;

Απ: Ναι, ἀλλ' ὅταν τὸν ἡρώτησαν, ἐὰν γάρ εἴς τῶν μαθητῶν του τὸν ἡρυκθη, καὶ ἀφ' αὐτοῦ τρεῖς τὸν ἡρυκθη ἔκραξεν ὁ πετενῆς, τότε ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τοὺς λόγους, τοὺς δποίους τοῦ εἶχεν εἶπεν καὶ ἐξελθὼν ἔκλαυτε πικρῶς.

Ἐρ: Πῶς μετεχειρίσθησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς;

Απ: Εμίσθωται ψευδομάρτυρας ἐναντίου του, ἀλλὰ δὲν ἡμπόρευσαν νὰ τοῦ προσάψωσιν ἔγκλημα, ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἔαυτὸν, νιὸν Θεοῦ, τότε τὸν ἐνατηγόρηταν ὡς βλασφημήσαντα, καὶ εἶπον ὅτι γάρ εἶχες θαυμάτου, καὶ οἱ ἀθρωποί, ὅτινες τὸν ἐκράτουν τὸν ἐπεριπαιᾶν, καὶ ἐπτυνούσι τὸ πρόσωπόν του καὶ τὸν ἐγρόθιζον, ἀλλοι δὲ πάλιν τὸν ἐρρήπιζον, ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπέφερε μὲν ὑπομονὴν ὅλας ταύτας τὰς ὑβρεις, διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐρ : Κατεδικάσθη τέλος πάντων ὁ Ἰησοῦς εἰς
Θανάτου;

Απ : Ἐφέρθη πρῶτον ἐμπρὸς εἰς τὸν Πιλάτου
καὶ Ἡρόδου, ὁ δὲ Πιλάτος ἐπροσπάθησε νὰ
καταπείη τοὺς Ἰουδαίους νὰ τὸν ἀπολύτωσιν,
ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀνέκραζον, ὅς σαυρωθῆ, καὶ ὁ
Πιλάτος διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ ἐδιέρισε νὰ
τὸν μαζιγάστωσιν;

Ἐρ : Τι ἔκαμψαν οἱ σρατιῶται διτίνες ἐμαχίγωσαν
τὸν Ἰησοῦν.

Απ : Ἐπλεξαν σέφανον ἀπὸ ἀκάνθια, καὶ
τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλήν του, καὶ τοῦ ἔδω-
σαν ἐν καλάμιον εἰς τὴν δεξιὰν χειρα, καὶ
τὸν ἔνδυταν μὲ τορφύραν καὶ γονατίσαν-
τες ἐμπροσθέν του τὸν ἐπερίπαιον λέγοντες,
χαῖρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐρ : Εὐχαριστήσαν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοῦτο;

Απ : Οχι, εἴποιούθεουν κράζοντες, σαύρωσέ
τον, σαύρωσέ του, τότε βλέπων ὁ Πιλάτος
ὅτι θὲν καθύνατο νὰ κατορθώῃ τίποτε, τοὺς
τὸν παρέδωκε νὰ τὸν σαυρώσωσιν.

Ἐρ : Οταν εἶδεν ὁ Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατέ-
δικάσθη εἰς θάνατον τί ἔκαμεν;

Απ : Μετενόση καὶ ἐπισρέψῃς τὰ τριάντα ἀρ-
γύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Πρεσβυτέρους
τὰ ἐφρίψε κατὰ γῆς, μέτα εἰς τὸν νάρν καὶ
ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.

Ἐρ : Τὶ τὰ ἔκαμαν τὰ ἀργύρια οἱ Ἀρχιερεῖς ;
 Ἀπ : Ἡγόρασαν τὸ χωράφιον τοῦ Κεραμέως μὲν
 αὐτὰ διὰ νὰ θάπτωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς ξένους,
 καὶ ἔκτοτε ὀνομάσθη ἐκεῖνο τὸ χωράφιον, χωράφιον
 ἄιψατος.

ΚΕΦ. ΙΕ.

Ἐρ : Ποῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἰησοῦν ;
 Ἀπ : Εἰς ἓνα τόπου ὀνομαζόμενον Γολγοθᾶ, ἢ
 Κρανίου τόπου, ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους
 ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Ἐρ : Πῶς τὸν ἐθανάτωσαν ;
 Ἀπ : Τὸν εἰσαύρωσαν, ἥτοι τὸν ἐτάνισαν ἐπάνω
 εἰς ἓνα σαυρὸν, καρφώσαντες τὰς χειρας καὶ
 τοὺς πόδας του.

Ἐρ : Μόνου, ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ;
 Ἀπ : "Οχι, ἀλλὰ καὶ δύω λῃστὰς μετ' αὐτοῦ, ἓνα
 ἀπὸ τὰς θεξιὰ καὶ ἀλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

Ἐρ : Τὶ παράδειγμα ὑπομονῆς καὶ συγχώρησεως
 μᾶς ἔδωτεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σαυροῦ ;
 Ἀπ : Παρεκάλεσε διὰ τοὺς φονεῖς του, λέγων, Πά-
 τερ συγχώρησέ τους διότι δὲν ἔξεύρουν τὶς κά-
 μνους.

Ἐρ : Τὶ δὲ ἔγραψεν ὁ Πιλάτος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
 Σταυροῦ ;

Ἀπ : "Οὗτος εἶγαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ιουδαίων."

Ἐρ : Πῶς ἐφέρθηταν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν ἐν
ῷ ἐκρέμαστο εἰς τὸν σαυρόν;

Ἀπ : Τὸν ὡνείδιζεν, λέγοντες, ἐὰν ησαι ὁ νιὸς
τοῦ Θεοῦ κατάβα ἀπὸ τὸν Σταυρὸν; καὶ οἱ
Ἄρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τὸν ἐπερίπαιζον,
λέγοντες· ἄλλος ἔτωτε τὸν ἔχυτόν τους δὲ δὲν
δύναται νὰ σώτη.

Ἐρ : Οἱ δὲ λησαὶ τὶ ἔλεγον;

Ἀπ : Οἱ εἰς τὸν ὡνείδιζεν, ἄλλος μετα-
νοήσας, εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ, ἐνθυμῆσον με Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν που.

Ἐρ : Οἱ δὲ Ἰησοῦς τὶ τοῦ ἀπεκρίθη;

Ἀπ : Αληθινὰ, σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι
μαζύμου εἰς τὸν Παράδεισον.

ΚΕΦ. Ις.

Ἐρ : Τι συνέβη κατὰ τὴν σιγμὴν τοῦ θανάτου
τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ : Ή γῆ ἐσείσθη, οἱ πέτραι ἐτρίσθηταν, καὶ
σκότος ἐκάλυψε τὴν γῆν διὰ τρεῖς ὥρας.

Ἐρ : Ἐχομεν καμμίαν ἐτίσημον ἀπόδειξιν, τοῦ
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, πρὶν ἀξεκρεμασθῇ τὸ
σῶμά του ἀπὸ τὸν σαυρόν;

Ἀπ : Μάλιστα, οἱ σρατιῶται ἀντὶ νὰ τσακίσωσι
τὰ σκέλη τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς ἐκαμμαν τῶν δύω
λησῶν τῶν συσαυράθέντων, ἐπειδὴ τὸν εἶδον
ἄδη ἀποθαμμένον, ἐτρύπηταν τὴν πλευράν του

μὲ λόγχην, ὅθεν ἐξῆλθεν αἷμα καὶ νερόν,
διὰ τοῦ ὅποιου τούτου ἐπληρώθησαν δύω ἀξιο-
απομείωται προφητεῖαι ἀφορῶσαι τὸν σωτῆρα μας.

Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὗται αἱ προφητεῖαι;

Ἀπ: "Οτι κόκκαλον αὐτοῦ δὲν θέλει τακτιθήν·
καὶ τάλιν, θέλουσιν ἴδειν εἰς ἔκεινον τὸν
ὅποιον ἐλόγχησαν.

Ἐρ: Ἐπληρώθη καὶ καρμία ἀλλη προφητεία
ἀξιοπομείωτος, κατὰ τὴν σαύρωσιν τοῦ Σω-
τῆρος μας;

Ἀπ: Μάλιστα οἱ σρατιῶται διτίνες τὸν ἐξαύ-
ρωσαν διεμοιράσθησαν τὰ φορέματά του με-
ταξὺ των, καὶ ἐρρίψαν λαχυρούς διὰ τὸν χι-
τῶνά του, ὃς τις ἦτον ὅδος πλεκτός.

Ἐρ: Ποία ἦτον ἡ προφητεία, τὴν ὄποιαν σύτοις
ἀγνοοῦντες ἐπλήρωσαν;

Ἀπ: "Εμοράσθησαν τὰ φορέματά μου μεταξύ-
των, καὶ εἰς τὸ ἐνδυμά μου ἐρρίψαν λαχυρούς."

ΚΕΦ. ΙΖ.

Ἐρ: Απὸ ποῖου ἐνταφιάσθη ὁ Ἰησοῦς;

Ἀπ: 'Απὸ τὸν ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, σύθρωπον
πλούσιον, ἐστις ἐζύτησε τὸ σῶμά του ἀπὸ τὸν
πλάτον, καὶ πετιτυλίξας το εἰς τευθόνα μὲ σφρά-
ματα, τὸ ἐβαλεν εἰς ἓνα τάφον πελεκημένον εἰς
τὴν πέτραν, καὶ ἐκύλησε μίαν μεγάλην πέτραν
εἰς τὸ σῶμαν τοῦ τάφου.

Ἐρ : Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἐπίσευον, ὅτι
ὁ Ἰησοῦς ἡμπόρει ν' ἀνασηθῇ μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας, τι' ἔκαιμαν φοβούμενοι μῆπως καὶ οἱ μα-
θηταί του τὸν ἀλέψωσι διὰ νυκτός.

Ἀπ : Ἐδιόρισαν φυλακὴν νὰ ἐπαγρυπνή καὶ ἐσφρά-
γισαν τὴν πέτραν ἀσφαλήσαντές την.

Ἐρ : Ανέση ὁ Ἰησοῦς ὡς προεἶπεν;

Ἀπ : Μάλιστα τὴν αὐγὴν τῆς πρώτης ἡμέρας
τῆς ἑβδομάδος, "Ἄγγελος τοῦ Κυρίου κα-
τέβη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἀπεκύλησε τὴν πέ-
τραν ἀπὸ τὸ μνῆμα, οἱ δὲ φύλακες ἀπὸ τὸν
φόβον των ἔμειναν ἡμιθανεῖς, καὶ δὲ Ἰησοῦς
ἀνέση, χωρὶς κάνεις νὰ τον "ἰδῃ πᾶς.

ΚΕΦ ΙΗ.

Ἐρ : Ποῖος πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ
Κυρίου μας, ἐλείψεν ἀπὸ τὸν τάφον;

Ἀπ : Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ Μαρία ἡ μή-
τη τοῦ Ἰησοῦ, ἄιτινες ἦλθον μέτινας ἀλλας
γυναῖκας πρὸς τὸ μνῆμα ν' ἀλλείψωσι μὲ μύρα
τὸ σῶμά του.

Ἐρ : Τι ἔκαμεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ὅταν εὗ-
ρεν τὸν Ἰησοῦν ἐλλείποντα;

Ἀπ : Ἐτρεξε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην,
λέγουσα· ἐπῆραν τὸν Κύριον, καὶ δὲν ἐξεύ-
ρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν καὶ ἐν φ γυναῖκές
τινες ἐμβῆκαν εἰς τὸ μνῆμα, δύω ἄγγελοι

έσάρθια πλησίων των μὲν λαμπρὸς φορέματος,
καὶ τῶν εἰπου, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέση.

Ἐρ: Πρὸς ποῖον ἐφάνη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἀγά-
στυν του;

Ἀπ: Πρὸς Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν ἐνῷ ἐσέ-
κετο πλησίον τοῦ μνήματος, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐγνώ-
ρισε, ἔως ὅτου ἐκεῖνος τὴν ἔκραξην ἐξ ὄνόματος,
εἰπὼν εἰς αὐτὴν, καὶ τὰς ἀλλας γυναικας τὰς
δποίας ὑπήντησεν, νὰ ὑπάγωσι πρὸς τοὺς μα-
θητάς του, καὶ νὰ τῶν ἐιπωσι νὰ ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὅπου ἥζελον τὸν ἰδεῖν.

Ἐρ: Ἐπίσευσαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἡ γυναικα σῆχεν
ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν.

Ἀπ: Οχι.

ΚΕΦ. ΙΘ.

Ἐρ: Τι ἔκαμψαν οἱ Ἀρχιερεῖς δταν ἤκουσαν τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ: Ἐδωροδόκησαν τοὺς σρατιώτας, διὰ νὰ
ἐιπωσιν ὅτι οἱ μαθηταί του ἐλθόντες τὴν νύ-
κτα, ἐνῷ αὐτοὶ ἐκοιμῶντο τὸν ἔκλεψην, καὶ
διεδόθη εἰς τοὺς Ιουδαίους τοιαύτη ἴδεα ἔως
τὴν σήμερον.

Ἐρ: Πῶς ἐφάνη τὸ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς
μαθητάς του;

Ἀπ: Ἐνῷ αἱ θύραι ἦσαν κλεισταὶ τῆς οἰκίας,
εἰς τὴν ὁπολαν στι μαθηταὶ ἦσαν συνηθρεισμέ-

νοι φεβούμενοι τοὺς Ἰουδαίους ἀλθεύσασί τούς, καὶ
ἐτάθη εἰς τὴν μέσην τῶν, καὶ εἶπε, εἰρήνη ὑμῖν·
καὶ τοὺς ἐδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του·

Ἐρ: Ἡσαν δῆλοι οἱ μαθηταὶ ἐκεῖ τότε;

Ἀπ: Οὐ Θωμᾶς μόνον ἔλλειπεν, σέστις ἐπείτα
δὲν ἐπίσευε τοὺς λόγους τῶν μαθητῶν, σίτι-
νες τοῦ ἔλεγον ὅτι εἶδον τὸν Κύριον, μετὰ δὲ τὸ
ὄμως ἡμέρας, ἐφάνη πάλιν εἰς τοὺς μαθητάς
του ὁ Ἰησοῦς, ἐν φῷ καὶ ὁ Θωμᾶς ἦτο μαζὸν των.

Ἐρ: Ἐπίσευσε τότε ὁ Θωμᾶς;

Ἀπ: Τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς φέρε τὸν δάκτυλόν σου
καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά
σου καὶ ψυλάχφισο τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ
γίνεσται ἀπίσσος, ἀλλὰ πισσός· τότε εἶπεν ὁ Θω-
μᾶς πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου, Σὺ
εἶσαι ὁ Θεός μου.

Ἐρ: Πότον καιρὸν διέτριψεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῆς
γῆς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του;

Ἀπ: Τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἐντὸς τοῦ ὅποί ουν τούτου
καιροῦ ἐφάνη εἰς τὴν Γαλιλαίαν μίαν φοράν, πρὸς
πεντακοσίους περίπου ἄνδρας, καὶ ἐδωσε πολλὰς
ἀναμφιβόλους ἀποδείξεις τοῦ ὅτι ἦτο ζῶν.

Ἐρ: Τί ὑπεσχέθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς
του πρὶν τῆς ἀναλήψεώς του;

Ἀπ: "Οτι μέλει ἀποστεῖλειν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα
ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τῶν εἶπε νὰ περιμέ-
νωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἕως ὅτου νὰ τῶν

ἐλθῃ, καὶ τότε νὰ ὑπέργωσι, καὶ νὰ βαπτίζωσιν δὲκα τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

Ἐρ: Εἰς ποῖον τόπον ἥτου ὁ Ἰησοῦς ὅταν ἀνέληφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς;

Ἀπ: Εἰς τὴν Βηθανίαν μετὰ τῶν μαθητῶν του, τοὺς ὄποιους ἀφ' οὗ εὐλόγησεν, ἔχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, ὑψώθη, καὶ σύννεφον τὸν ἔκαμεν ἀφαντού ἀπ' ἔμπροσθέν των, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν Οὐρανὸν, ὅπου ἐκάθητε πρὸς δεξιὰν τοῦ Πατρός.

Ἐρ: Ποῖον ἐδιάλεξαν οἱ Μαθηταὶ ἀπόστολον ἀντὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου;

Ἀπ: Τὸν Ματθίαν.

Ἐρ: Κατὰ ποίαν ἡμέραν κατέβη τὸ ἄγιον Πνεῦμα εἰς τοὺς μαθητάς;

Ἀπ: Τὴν ἡμέραν τῆς Πευτηκοστῆς, ἑορτὴν μεγάλην τῶν Ἰουδαίων, ἐν ᾧ οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι εἰς ἐν μέρος.

Ἐρ: Πῶς κατέβη τὸ Ἅγιον Πνεῦμα;

Ἀπ: Φωνὴ ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, ὡς κτημα σφοδροῦ ἀνέμου, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς μαθητάς ὡς χωρισμέναι πύριναι γλῶσσαι, καὶ ἐκάθησαν εἰς καθένα ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγεμοθήσαν ὅλοι ἀπὸ ἄγιον Πνεῦμα, καὶ ἤρχισαν νὰ ὅμιλοι γλῶσσας ἀγνώσους εἰς αὐτοὺς τὸ πρίν.

ΚΕΦ. Κ.

Ἐρ : Τίνες συνέγραψαν τὰς διαφόρους ἐπισολᾶς;

Ἀπ : Οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος, Ἰάκωβος, Ἰωάννης
Ἰούδας, καὶ Πέτρος.

Ἐρ : Διατὶ ἔγραψαν οὗτοι τὰς ἐπισολᾶς ταύτας;

Ἀπ : Διὰ νὰ διδάξωτε τοὺς ὅσους εἶχον μετα-
στρέψειν προτοῦ, καὶ νὰ τοὺς κρατῶσιν εἰς τὴν
πίσιν, ἐν ᾧ καιρῷ ἐλλειπού μακρὰν ἢ π' αὐτῶν
καὶ δὲν ἡδύναντο νὰ τῶν ὀμιλήσωσι κατὰ πρό-
σωπου.

Ἐρ : Ἄποδ ποίουν καὶ πρὸς ποίους ἔγράψη πρώτη
Ἐπισολῆ;

Ἀπ : Ἡ Πρώτη ἐπισολὴ ἔγράψη ἀπὸ τὸν Ἀπό-
στολον Παῦλον, πρὸς τοὺς Ρωμαίους, καὶ
διδάσκει τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἐθνικούς, νὰ
λησμονήσωσι τὰς πρώτας περὶ θρησκείας δια-
φοράς των, καὶ νὰ πιευέτωσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
Χριστὸν, καὶ νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὸ ἐλεός του τὴν
σωτηρίαν των.

Ἐρ : Πρὸς ποίους ἀλλούς ἔγραψεν ἐπισολᾶς ὁ
Ἀπόστολος Παῦλος;

Ἀπ : Ἔγραψε δύω ἐπισολᾶς πρὸς τοὺς Κοριν-
θίους, μίαν πρὸς τοὺς Γαλάτας, ἀλλην πρὸς
τοὺς Ἐφεσίους, μίαν πρὸς τοὺς Κολοσσαῖς,
καὶ δύω πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἔγραψε δὲ,
καὶ δύω ἐπισολᾶς πρὸς τὸν μαθητήν του τὸν

Τιμόθεον, μέσαν πρὸς τὸν Τίτον, καὶ μίαν πρὸς τὸν Φιλήμονα.

Ἐρ: Διατί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε πρὸς τοὺς Κορινθίους.

Ἀπ: Ἐγράφεν ἀποδεικνύων εἰς αὐτοὺς, πότεν ἄτοπον ἦτο νὰ διχονοῶσι μεταξύ των, καὶ τοὺς ἥλεγχε διὰ τὰς διαιρέσεις καὶ διχοσασίας ἀτίνες ἡκολούθησαν εἰς τὴν ἀπουσίαν του.

Ἐρ: Ποῖαι ἦσαν αὗται αἱ διχόνοιαι;

Ἀπ: Τινὲς ἐκ τῶν Κορινθίων ἐλεγον ὅτι ἡκολούθουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου, ἄλλοι ἐκήρυττον ἑαυτοὺς ὅπαδεὺς τοῦ Ἀπολλώ, καὶ ἄλλοι τοῦ Κηφᾶ.

Ἐρ: Πῶς τοὺς ἐπιπλήττει ὁ Παῦλος διὰ τοῦτο;

Ἀπ: Ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς, καὶ ἡ θρησκεία του μία, καὶ ἔιτε ὁ Παῦλος, ἔιτε ὁ Ἀπολλώς, ἔιτε ὁ Κηφᾶς ἐφύτευτεν, ὁ Θεὸς ὅμως ἡγένετο.

Ἐρ: Ἐπὶ τίνων περισάτεων ἔγράφησαν αἱ ἄλλαι ἐπισολαι τοῦ Ηαύλου;

Ἀπ: Αἱ περισάτεις ἦσαν διάφοροι, ἄλλ' ὁ σκοπὸς ὅλων ἦτον ὁ αὐτὸς, ἕγουν, νὰ ἐρελκύσῃ ἐκείνους πρὸς τοὺς ὅπιούς ἔγραφεν, εἰς τὴν ἐνθερμού πίσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τοὺς σηρίζῃ εἰς τὴν πρὸς τὰς θελας Γυντολάς ὑπακοήν.

Ἐρ : Ἀπὸ ποῖον ἐγράφη ἡ πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολὴ;

Ἀπ : Ο Συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρεται πούποτε, περιγράφεται δὲ εἰς αὐτὴν κυρίως, ἡ μεταξὺ Χριστιανικῆς καὶ Λευιτικῆς λερατείας διαφορὰ, καὶ δεικνύει τὴν ὑπεροχὴν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὡς ἐκ τῆς ἀπλότητος καὶ καθαρότητός της.

Ἐρ : Πρὸς ποῖον ἐγράφη ἡ καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποσόλου Ἰακώβου.

Ἀπ : Δὲν ἐγράφη πρὸς ίδιατερόν τι ὑποκείμενον, ἢ πόλιν, ἀλλὰ γενικῶς πρὸς δλους τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς ἐσκορπισμένους εἰς διαφόρους τόπους, δῆτεν καὶ ὄνομάζεται Καθολικὴ ἐπιστολὴ, τοῦ Ἀποσόλου Ἰακώβου.

Ἐρ : Καθολικαὶ ἦσαν αἱ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δύω ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποσόλου Πέτρου.

Ἀπ : Διάφοροι γυῶμαι εἶναι περὶ τούτου, πιθανὸν δικαῖος νὰ ἐγράφησαν πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς Ἰουδαίους, καὶ γενικῶς πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας τόπων.

Ἐρ : Πόσαι ἐπιστολαὶ ἐγράφησαν ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἰωάννη;

Ἀπ : Τρεῖς ἡ Α' Καθολικὴ ἐπιστολὴ, ἡ Β' ἡ γραφεῖσα πρὸς μίαν Κυρίαν, ἥτις ἦτον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν του, νουθετοῦσά την υἱὸν αὐτοῦ τὰ τέκνα της, εἰς τὰς ἀληθεῖς τῆς

Θρησκείας και τῆς ἀρετῆς ἀρχὰς· καὶ ἡ Γ·
ἡ πρὸς τὸν Γάιον, τὸν καθηγητὴν τοῦ Εὐαγ-
γελίου, τὸν ὅποιον ἐπαίνεται ὁ Ἰωάννης, διὰ τὸν
πρὸς τὸν Χριστὸν πίστιν καὶ φιλοξενίαν.

Ἐρ: Τί περιέχει ἡ Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ιούδα
καὶ πρὸς ποῖον διευθύνεται;

Ἀπ: Διευθύνεται πρὸς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς
ἐκκλησίας παραγγέλουσά τας πρὸ πάντων ν'
ἀνθίσανται κατὰ τῶν Φατριαστῶν, καὶ νὰ ἐνό-
νωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πίσεώς των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023990

